

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 9

(2000-2001)

**Om samtykke til å sette i kraft en
skatteavtale mellom Norge og
Storbritannia, undertegnet i London
den 12. oktober 2000**

Tilråding fra Finansdepartementet av 10. november 2000, godkjent i statsråd samme dag.

1 Innledning

Den 12. oktober 2000 ble det i London undertegnet en overenskomst til unnåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue mellom Kongeriket Norge og Det Forente Kongeriket Storbritannia og Nord-Irland. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon av 29. september 2000.

Overenskomsten vil i tre i kraft den dagen begge stater har gitt hverandre beskjed om at de nødvendige konstitusjonelle skritt er tatt for at denne overenskomsten kan tre i kraft. I Norge vil overenskomsten få virkning for skatter av inntekt og formue vedrørende det første inntektsåret som følger etter det året den trer i kraft. I Storbritannia vil overenskomsten få virkning for inntekts- og formuesgevinstskatt fra og med det ligningsår som begynner 6. april året etter det året overenskomsten trer i kraft. For selskapsskatt får overenskomsten virkning fra og med det finansår som begynner 1. januar året etter det året overenskomsten trer i kraft.

Gjeldende skatteavtale ble undertegnet i Oslo 3. oktober 1985. Behovet for revisjon ble tatt opp fra norsk side allerede i forbindelse med skattereformen i 1992. En rekke senere regelverksendringer på begge sider og øvrige uavklarte spørsmål har medført at revisjonsarbeidet har tatt lenger tid enn forutsatt. Det var også et ønske på begge sider om å tilpasse overenskomsten til OECDs reviderte mønsteravtale. Totalt sett ble det dermed foreslått endringer i så vidt mange artikler at en har funnet det hensiktsmessig å utforme en helt nye overenskomst i stedet for en tilleggsprotokoll. Etter flere møter i Oslo og London ble et omforenet utkast til ny overenskomst parafert i London den 20. februar 1998. Den norske delegasjonen har vært ledet av ekspedisjonssjef Odd Hengsle, Finansdepartementet.

Overenskomsten inngås på norsk og engelsk med lik gyldighet. Den norske og engelske teksten følger som vedlegg til proposisjonen.

2 Generelle bemerkninger

Overenskomsten inneholder 35 artikler, og følger i store trekk det mønster som er lagt til grunn i de dobbeltbeskatningsavtaler Norge har inngått med andre land i de senere år. Disse skatteavtalene bygger på det mønster for bilaterale overenskomster som er utarbeidet av OECD. Visse særlige forhold mellom Norge og Storbritannia har imidlertid gjort det nødvendig med andre regler. Dette gjelder spesielt som følge av virksomheten på norsk og britisk kontinentalsokkel. Utkastet har i likhet med gjeldende overenskomst omfattende bestemmelser som regulerer beskatning av virksomhet og lønnsarbeid på disse områder, og det er dessuten kommet til bestemmelser om Frigg-feltet som tidligere var å finne i en særskilt overenskomst.

Enkelte endringer av særlig betydning i forhold til gjeldende overenskomst er omtalt i det følgende. Det vises ellers til bemerkningene til de enkelte artiklene nedenfor under avsnitt 3.

På samme måte som andre skatteavtaler som er forhandlet og reforhandlet etter skattereformen i 1992, benyttes kreditmetoden som hovedmetode til unngåelse av dobbeltbeskatning, jf. artikkel 28 punkt 2. Ved ligningen av personer som etter skatteavtalen anses bosatt i Norge blir således også inntekter som kan skattlegges i Storbritannia skattepliktige hit, men den skatt som er betalt i Storbritannia kommer til fradrag i den skatt som utlignes og skal betales i Norge.

Definisjonen av «person» i artikkel 3 punkt 1 (f) utelukker interessentskaper (partnerships). Dette innebærer likevel ingen endring med hensyn til hvordan interessentskaper skal beskattes i henhold til skatteavtalen.

Beskatning av internasjonal skips- og luftfart vil bli basert på hvor foretaket er bosatt (hjemmehørende), i stedet for hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete som i den gjeldende overenskomst. Overgang til bostedskriteriet er også gjennomført i artiklene 13 om formuesgevinster, 15 om lønnsarbeid og 22 om formue. Dette vil i de fleste tilfeller ikke innebære noen forskjell.

Reglene om beskatning av dividender (utbytte) er også endret når det gjelder utdeling av dividende fra selskaper i Storbritannia til norske aksjonærer. Etter den gjeldende overenskomsten har norske aksjonærer rett til skatterefusjon/godtgjørelse («tax credit») i britisk skatt dersom en person bosatt i Storbritannia ville hatt en slik rett. Denne regelen opphører fordi ordningen er vesentlig endret i Storbritannia. Til gjengjeld vil britene ikke lenger kreve kildekattemessig kompensasjon (abatement).

I artiklene 10, 11, 12 og 21 er det tilføyet en bestemmelse som skal forhindre misbruk av de fordelene som disse artiklene gir.

3 Bemerkninger til de enkelte artiklene i overenskomsten

Til de enkelte materielle bestemmelsene i overenskomsten bemerkes:

Artiklene 1 og 2 har bestemmelser om overenskomstens saklige anvendelsesområde. Overenskomsten vil gjelde personer som er bosatt (hjemmehørende) i enten den ene av statene eller i begge stater. Den omfatter både inntekts- og formuesskatt til tross for at formuesskatter ikke blir utlignet i Storbritannia.

Artikkel 2 inneholder en oppregning av hvilke skatter som for tiden vil være omfattet av overenskomsten. Nytt i forhold til gjeldende overenskomst er at Storbritannia har opphevet skatten på utbyggingsområder («development land tax»). I likhet med de overenskomster Storbritannia har sluttet med andre stater, omfatter overenskomsten fortsatt bare de britiske inntektsskatter til staten, mens britiske kommuneskatter faller utenom. Oppregningen er for Norges vedkommende ajourført i samsvar med opphevelsen av sjømannsskatten og Skattefordelingsfondet, samt endringene i beskatningen av utenlandske artister.

Artiklene 3-5 inneholder definisjoner av forskjellige ord og uttrykk som forekommer i overenskomsten.

Det følger av punkt 1 (a) og (b) i artikkel 3 at overenskomsten også vil få anvendelse for de respektive lands kontinentalsokler for så vidt gjelder utøvelse av rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturherligheter. I likhet med Norges øvrige skatteavtaler er det fastslått at overenskomsten ikke får anvendelse på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland. Det følger av definisjonen av «Det Forente Kongeriket» (dvs. Storbritannia og Nord-Irland), at overenskomsten ikke får anvendelse på the Isle of Man, Jersey, Gibraltar og Guernsey. Derimot omfattes Hebridene, Orkenøyene og Shetland.

Definisjonen av «person» i punkt 1 (f) er som nevnt ovenfor endret, i det den nå uttrykkelig utelukker interessentskaper (partnerships). Dette er gjort av hensyn til interne regler i Storbritannia. Det innebærer ingen endring i hvordan disse skal beskattes i henhold til skatteavtalen. Dette skal skje på den enkelte deltakers hånd i den stat hvor deltakeren anses bosatt, ettersom et interessentskap ikke er et eget skattesubjekt og uansett som sådan ikke anses å ha eget bosted etter artikkel 4.

Definisjonen av «internasjonal trafikk» er også endret. Etter overenskomsten er det avgjørende om foretaket som driver virksomheten er bosatt (hjemmehørende) i Norge eller Storbritannia, ikke om foretaket har sin virkelige ledelse i en av de to statene. Om bakgrunnen for endringen vises det til omtalen av artikkel 8 punkt 1.

For øvrig er definisjonen av «regionale forvaltningsmyndigheter» utelatt som antatt overflødig.

Artikkel 4 definerer uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat». Staten og regionale og lokale forvaltningsmyndigheter er nå uttrykkelig omfattet, uten at dette innebærer noen realitetsendring. Punktene 2 og 3 inneholder

nærmere kriterier for avgjørelse av spørsmål om skattemessig bopel i tilfelle en person etter intern lovgivning i Norge og Storbritannia stater anses for skattemessig bosatt i begge stater. Bestemmelsen følger OECDs mønster.

Artikkel 5 inneholder definisjonen av uttrykket «fast driftssted». Denne definisjonen danner rammen for skattlegging etter artikkel 7 av fortjeneste som en person bosatt i en av statene oppbærer ved forretningsvirksomhet i den annen stat.

Punktene 1 og 2 er i samsvar med OECD-mønsteret, mens punkt 3 er forskjellig fra så vel mønsteret som den gjeldende overenskomst. Stedet for et bygningsarbeid eller et anleggs-, installasjons- eller monteringsprosjekt, eller kontroll- eller rådgivningsvirksomhet tilknyttet slike, er å anse som et fast driftssted såfremt stedet opprettholdes eller virksomheten sammenlagt varer mer enn tolv måneder i løpet av en tjuefiremåneders periode. At kontroll- eller rådgivningsvirksomhet også nå er omfattet, er nytt. Den saklige begrensningen følger norsk mønster i senere overenskomster, mens tidsbegrensningen er som i gjeldende overenskomst. Når det gjelder forretningsvirksomhet på kontinentalsokkelen er det fastsatt særregler i artikkel 21, jf. bemerkningene nedenfor.

Punktene 4-7 følger OECD-mønsteret. Punkt 4 angir hva som ikke omfattes av begrepet «fast driftssted». I korthet går bestemmelsen ut på at innretninger utelukkende til bruk for lagring, utstilling eller utlevering ikke skal utgjøre fast driftssted. Punkt 5 regulerer når en representant skal anses for å være «avhengig» og således anses for å utgjøre et fast driftssted for foretaket. Punkt 6 slår fast at en uavhengig representant ikke utgjør fast driftssted for oppdragsgiver såfremt han opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

Artiklene 6-27 inneholder bestemmelser som har til formål å forhindre dobbeltbeskatning av forskjellige former av inntekt og formue, dvs. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av den samme inntekt eller formue. De detaljerte reglene om de forskjellige inntektsartene er avgjørende for om den primære beskatningsretten skal tilfalle den stat hvor den skattepliktige er bosatt, eller den stat hvor vedkommende inntektsart har sin kilde.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger (kilded Staten) og er i samsvar med OECDs mønster. Det samme gjelder inntekt oppbåret ved direkte bruk, utleie eller annen utnyttelse av fast eiendom.

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretak hjemmehørende i den ene stat utøver i den annen stat. Slik virksomhet kan bare inntektsbeskattes i den sistnevnte stat hvis den utøves gjennom et fast driftssted der. Mens artikkel 5 omhandler når et «fast driftssted» foreligger, fastlegger artikkel 7 hovedprinsippene for selve ansettelsen av fortjenesten som kan skattlegges i den stat hvor foretaket driver slik virksomhet. Artikkelen tilsvarende OECDs mønster, med unntak av at punkt 4 i mønsteret er strøket som overflødig.

Punkt 2 inneholder grunnregelen for fastsettelsen av fortjenesten til det faste driftsstedet, nemlig at det skal tilskrives den fortjenesten som det ventelig ville ha ervervet dersom det hadde vært et særskilt selvstendig foretak, som utøvde samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende for-

hold, og det opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretaket som har det faste driftsstedet («armlengdeprinsippet»). Det er bare inntekt som kan tilskrives det faste driftsstedet som kan beskattes i staten hvor det faste driftssted er.inntekt av annen, ikke tilknyttet virksomhet, faller utenfor driftsstedets beskatningsgrunnlag.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste ved internasjonal skips- og luftfartsvirksomhet, som definert i artikkel 3 punkt 1 (i). Skips- og luftfartsinntekter som skriver seg fra annen virksomhet faller utenfor bestemmelsen og reguleres av de alminnelige bestemmelsene i artikkel 7.

Punkt 1 fastsetter at inntekt fra slik virksomhet bare kan beskattes i den stat hvor foretaket er hjemmehørende. Dette er en endring i forhold til gjeldende avtale som gir beskatningsretten til den stat hvor foretakets virkelige ledelse har sitt sete. Beskatning basert på bosted er i overensstemmelse med de skatteavtaler Norge har inngått i de senere år, og er i følge OECDs kommentarer foreslått som en alternativ løsning til regelen basert på virkelig ledelse. I de fleste tilfeller gir de to metoder det samme skattemessige resultat. Etter norsk syn er imidlertid en bostedsregel lettere å praktisere i tilfeller hvor det ikke klart fremgår i hvilken stat den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete. Dette gjelder i sær når foretaket drives av selskap eller annen sammenslutning med solidarisk ansvarlige deltakere. I følge den nye avtalen beskattes hver deltaker i den stat hvor deltakeren er bosatt. Samme løsning vil en ofte komme til etter gjeldende avtale.

Punkt 2 viderefører regelen i den gjeldende overenskomstens artikkel 8 punkt 4, men med samme endring som i punkt 1. Fortjeneste ved bruk, vedlikehold eller leie av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer, skal bare kunne skattlegges i den stat hvor foretaket som oppbærer fortjenesten fra driften er hjemmehørende - med mindre det dreier seg om transport utelukkende mellom steder innen den annen stat.

I punkt 3 er det tatt inn en bestemmelse som klargjør at punkt 1 og 2 også gjelder fortjeneste når foretaket deltar i en «pool», felles forretningsforetagende eller et internasjonalt driftskontor.

I punkt 4 er det gitt særregler for hvordan bestemmelsene skal anvendes i forhold til fortjeneste som oppbæres av konsortiet SAS.

Artikkel 9 omhandler foretak som har fast tilknytning til hverandre. Bestemmelsen gjelder foretak med interessefellesskap, for eksempel mor- og datterselskaper, samt selskaper under felles kontroll og ledelse.

Artikkelens punkt 1 gir adgang til å forhøye et foretaks skattbare fortjeneste når denne er redusert som følge av at det i det økonomiske samkvem mellom foretaket og tilknyttede foretak er anvendt forretningsvilkår som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak i tilsvarende transaksjoner under samme eller lignende omstendigheter. Når korrigerende foretas i slike tilfelle, skal det anvendte forretningsvilkår for beskatningsformål erstattes med vilkår overensstemmende med den såkalte armlengdestandard, slik disse er beskrevet i OECDs retningslinjer av 1995 om internprising (Transfer Pricing Guidelines).

Punkt 2 inneholder bestemmelser om eventuell justering av den skattepliktige inntekt for foretak i den annen stat, når det oppstår spørsmål om å

endre inntektsfastsettelsen til det tilknyttede foretaket etter bestemmelsene i punkt 1. Bestemmelsen i punkt 2 er utformet på en annen måte enn OECD-mønsteret, slik at det kommer klart frem at retting i et land ikke automatisk vil føre til tilsvarende retting i det annet land, men at slik korresponderende retting vil være basert på en konkret vurdering i det enkelte tilfellet.

Artikkel 10 gjelder skattlegging av dividender. Overenskomsten er i tråd med OECD-mønsteret og avviker på en del punkter fra gjeldende avtale.

Etter artikkelens punkt 1 kan dividender skattlegges i den stat hvor aksjeeieren er bosatt. De samme inntektene kan etter punkt 2 dessuten skattlegges i den stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende, men den skattesats som kan anvendes er begrenset. Det er ikke skjedd endringer i satsene for kildeskatt eller i vilkårene for å bli innrømmet lav sats i forhold til gjeldende overenskomst. Etter punkt 2 er kildeskattesatsen begrenset til 5 prosent på dividender utbetalt til et selskap som direkte eller indirekte kontrollerer minst 10 prosent av de stemmeberettigede aksjene i det utdelende selskap. For alle andre tilfeller begrenses kildeskattesatsen, som før, til maksimum 15 prosent. Begrunnelsen for reduksjon av kildebeskatning på dividendeutdeling fra datter- til morselskap er hensynet til å begrense såkalt kjedebeskatning av samme inntekt. Britene har for tiden ikke kildeskatt på utbytter.

Etter den gjeldende overenskomsten har norske aksjonærer rett til skatte- refusjon/godtgjørelse («tax credit») i britisk skatt dersom en person bosatt i Storbritannia ville hatt en slik rett. Denne regelen opphører fordi ordningen for personer bosatt i Storbritannia er vesentlig endret, slik at det i realiteten ikke vil innebære noen skatterefusjon for norske aksjonærer. I og med at ordningen med refusjon er bortfalt, vil britene ikke kreve kildeskattmessig kompensasjon (abatement) på kildeskatt som utbetales til personer i Norge.

Definisjonen av dividender i punkt 3 er endret fra gjeldende overenskomst og er nå stort sett i overensstemmelse med det reviderte OECD-mønsteret.

Etter punkt 4 gjelder ikke punktene 1 og 2 dersom de rettigheter hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til forretningsvirksomhet med fast driftssted eller fast sted i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende. Dividendene beskattes i så fall som næringsinntekt i samsvar med reglene i artikkel 7 eller artikkel 14.

Det er i artikkelens punkt 6 tilføyet en regel som skal hindre misbruk av overenskomsten. Dersom hovedformålet eller et av hovedformålene knyttet til utstedelsen eller avhendelsen av aksjene hvorav dividendene utdeles var å oppnå de fordelene bestemmelsene i artikkelen gir, vil disse fordelene ikke bli innrømmet. I en noteveksling som fant sted samme dag som avtalen ble undertegnet, er det klarlagt at dersom bestemmelsen i punkt 6 medfører at en skattyter ikke kan påberope seg fordelene i artikkel 10, så kan begge stater beskatte inntekten i henhold til sin interne lovgivning. Notevekslingen gjelder også de tilsvarende bestemmelser i artiklene 11, 12 og 21.

Artikkel 11 inneholder bestemmelser om skattlegging av renter. Slike inntekter skal etter bestemmelsen i punkt 1 bare kunne skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt. Dette er forskjellig fra OECD-mønsteret, som gir beskatningsrett også til den stat hvor rentene skriver seg fra. Det samsvarer imidlertid med gjeldende norsk skattelovgivning, som for tiden ikke gir hjem-

mel for å beskatte renter som utbetales fra kilde i Norge til mottaker bosatt i utlandet.

I punkt 2 er uttrykket «renter» definert ved en henvisning til intern rett i de to land. Definisjonen som er fastsatt i OECD-mønsteret er ikke helt dekkende for de to lands interne rett, og en har funnet det mest hensiktsmessig å vise til intern rett i stedet for å gi en mer detaljert definisjon i selve overenskomsten.

Punkt 3 har en tilsvarende regel som i artikkel 10 punkt 4, og som gjelder rentebærende fordring som reelt er knyttet til et fast driftssted eller fast sted. Punkt 3 er endret i forhold til gjeldende overenskomst ved at ordene «hvor rentene skriver seg fra» er tatt ut. Dermed kan renteinntekter som det faste driftsstedet/stedet oppebærer fra et tredjeland også beskattes i den stat hvor driftsstedet/stedet befinner seg. Dette ville også blitt resultatet etter gjeldende avtale, idet inntekt med kilde fra tredje stat vil være omfattet av punkt 3 i artikkel 21.

I punkt 5 er det tilføyet en regel som skal hindre misbruk, jf omtalen til artikkel 10 punkt 6.

Artikkel 12 inneholder bestemmelser om skattlegging av royalty, som tilsvarende rentebestemmelsene i artikkel 11. Hovedregelen er således at royalty bare kan skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt, jf. punkt 1.

Definisjonen av royalties i punkt 2 er uendret fra gjeldende overenskomst og er nå i overensstemmelse med det reviderte OECD-mønsteret, i det betaling for retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr er holdt utenfor artikkelens virkeområde.

Tilsvarende det som følger av artikkel 10 punkt 4 for dividender og artikkel 11 punkt 3 for renter gjelder ikke punkt 1 dersom den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royalty reelt er knyttet til næringsvirksomhet eller utøvelsen av fritt yrke gjennom et fast driftssted eller fast sted for selvstendige personlige tjenester, som rettighetshaveren har i den annen kontraherende stat. Etter artikkel 12 punkt 3 skattlegges i så fall royaltyen i samsvar med bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14. Punkt 3 er endret i forhold til gjeldende overenskomst tilsvarende som punkt 3 i artikkel 11 om renter.

I punkt 5 er det tilføyet en regel som skal hindre misbruk, jf. omtalen til artikkel 10 punkt 6.

Artikkel 13 omhandler formuesgevinst. Bestemmelsen svarer stort sett til OECD-mønsteret, som bygger på det prinsipp at retten til å beskatte gevinster bør tilligge den stat som var berettiget til å beskatte vedkommende formuesgode og dets avkastning før realisasjon fant sted.

Etter punkt 1 kan gevinst som oppebæres ved avhendelse av fast eiendom, skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger. En tilsvarende regel er etter britisk ønske tatt inn i punkt 2 for ikke-børsnoterte aksjer eller interesser som en person bosatt i en stat har i et partnership (interessentskap) eller i en trust (stiftelse), som henter sin verdi eller vesentlige verdi fra fast eiendom som ligger i den annen stat.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast sted for utøvelse av fritt yrke, kan i henhold til artikkelens punkt 3, skattlegges i den kontraherende stat hvor det faste driftssted/

sted befinner seg. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av selve det faste driftssted/sted.

I henhold til punkt 4 skal gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy skattlegges kun i den stat hvor personen som oppebærer gevinsten er bosatt. Det er her foretatt endringer i utformingen av teksten i forhold til gjeldende overenskomst, slik at det blir klarere at gevinstbeskatningen ved salg av skip skal skje uavhengig av hvor rederiet som opererer skipet hører hjemme. Det er føyet til et nytt avsnitt i dette punktet som klargjør beskatning av gevinster som SAS-konsortiet oppebærer.

I punkt 5 er det gitt særregler om gevinst ved avhendelse av containere mv., jf. bemerkningene til punkt 2 i artikkel 8.

Det er tatt inn en ny «utflyttingsregel» i punkt 6. Den bygger på regelen i sktl. § 2-3 tredje ledd, og følger i store trekk mønsteret for hva som er tatt inn i andre skatteavtaler Norge har inngått i den senere tid.

Gevinst ved avhendelse av andre formuesgjenstander enn dem som er spesielt nevnt, kan etter punkt 7 bare skattlegges i avhenderens bostedsstat. Visse gevinster knyttet til virksomheten på kontinentalsokkelen er omhandlet i artikkel 23 punkt 8.

Artikkel 14 gjelder beskatningen av inntekt ved utøvelse av fritt yrke. I likhet med OECDs mønsteravtale fastsetter artikkelens punkt 1 at inntekt ved utøvelse av fritt yrke bare skal kunne skattlegges i den stat hvor yrkesutøveren er bosatt, med mindre vedkommende vanligvis råder over et fast sted (kontor eller lignende) for virksomheten i den annen kontraherende stat. I så fall kan sistnevnte stat skattlegge den del av inntekten som kan henføres til tjenestene utøvet ved det faste sted. Uttrykket «fast sted» er ikke definert i overenskomsten. Det er imidlertid gitt en nærmere beskrivelse i punkt 2 av hvilke yrkesgrupper som er omfattet av uttrykket «fritt yrke». Ut fra tjenestenes karakter (lege, advokat, arkitekt mv.) vil det oftest være aktuelt med kontorlokaler av ulike slag. Kontorlokaler er imidlertid ikke et nødvendig kriterium for å etablere fast sted. Bestemmelsens ordlyd er noe endret idet det nå er presisert at bestemmelsen bare gjelder for fysiske personer. Det er imidlertid klar forståelse at den tidligere bestemmelsen hadde samme innhold.

Punkt 1 (b) utvider arbeidsstatens beskatningsrett i forhold til OECD-mønsteret, og innebærer at arbeidsstaten også kan skattlegge inntekten dersom yrkesutøveren oppholder seg i arbeidsstaten i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av en tolv måneders periode. Overskrides nevnte frist blir yrkesutøveren også skattepliktig til arbeidsstaten for de første 183 dager. Regelen i dette punktet korresponderer med bestemmelsene i artikkel 15 punkt 2 (a) om lønnsinntakere. For arbeidsopphold som overstiger 183 dager i et tidsrom som angitt, blir det derfor av mindre viktighet å trekke en ofte problematisk grense mellom selvstendige yrkesutøvere og lønnsinntakere.

Lønnsinntekter er omhandlet i artikkel 15. Som i OECD-mønsteret fastslår punkt 1 at det tilkommer den stat hvor lønnsinntakeren er bosatt å skattlegge hans lønnsinntekter, med mindre arbeidet utføres i en annen kontraherende stat. I så fall har den stat hvor arbeidet utføres rett til å skattlegge dem.

Et unntak gjelder likevel i henhold til punkt 2, for personer som er bosatt i en stat og som arbeider i den annen stat i et tidsrom som ikke overstiger 183

dager i løpet av en tolv måneders periode, den såkalte 183-dagers regel. I dette tilfellet vil arbeidstakerens bostedsstat ha eksklusiv beskatningsrett forutsatt at lønnen er betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i arbeidstakerens bostedsstat og lønnen ikke kan tilskrives et fast driftssted som arbeidsgiveren har i arbeidsstaten. Er disse tre vilkårene ikke oppfylt, har også arbeidsstaten rett til å beskatte inntekten. Angivelsen av tidsperioden samsvarer med OECDs reviderte mønster, og er noe endret i forhold til gjeldende overenskomst uten at dette endrer innholdet. Ved beregningen av 183-dagers regelen skal en regne med ethvert kalenderdøgn arbeidstakeren på noe tidspunkt har vært tilstede i vedkommende stat. Vilåret i punkt 2 (b) er derimot forskjellig fra OECD-mønsteret, men i samsvar med gjeldende overenskomst. En betingelse for fritaket for beskatning i arbeidsstaten er at arbeidsgiveren må være bosatt i samme stat som arbeidstakeren, mens OECD-mønsteret åpner for at arbeidsgiveren kan være bosatt i hvilken som helst annen stat enn arbeidsstaten.

Etter punkt 3 gjelder unntaket i punkt 2 ikke hvor det foreligger arbeidsutleie. Med utleide arbeidstakere menes i denne sammenheng personer som har et formelt arbeidstakerforhold og får utbetalt sin lønn av et utenlandsk foretak, som ikke selv har et selvstendig oppdrag i den annen stat, men stiller arbeidskraften til disposisjon for et foretak der og under dettes instruksjon og ansvar. Punkt 3 presiserer at slike arbeidstakere ikke kan kreve skattefritak etter punkt 2.

Punkt 4 gir særregler for lønn som tilkommer sjøfolk og flymannskaper ombord på skip eller fly i internasjonal fart. Som nevnt ovenfor i tilknytning til bl.a. artikkel 3 og 8, er det her skjedd en endring ved at det nå blir bostedsstaten for foretaket som driver virksomheten som har beskatningsretten. Flyvende personell i SAS bosatt i Norge skal uansett bare beskattes i Norge.

Artikkel 16 omhandler styregodtgjørelse mv. Slike inntekter kan i overensstemmelse med OECD-mønsteret skattlegges i den stat hvor det selskap som utreder dem er hjemmehørende.

Artikkel 17 fastsetter i punkt 1 at artister eller idrettsutøvere kan skattlegges i den stat hvor slik virksomhet utøves, uansett reglene i artikkel 14 om inntekt av fritt yrke og artikkel 15 om lønnsarbeid i privat tjeneste. Artikkelen punkt 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på å sikre den stat beskatningsretten hvor artisten eller idrettsutøveren opptrer, selv om godtgjørelsen er utbetalt til tredjemann, f.eks. et artistbyrå eller et selskap artisten har opprettet.

I punkt 3 er det gjort unntak fra punkt 1 og 2 når besøket i den ene staten helt eller hovedsakelig er understøttet av offentlige midler fra den ene eller begge statene. I så tilfelle skal beskatning bare skje i den stat hvor mottakeren er bosatt. Regelen er etter norsk ønske noe endret i forhold til gjeldende overenskomst.

Artikkel 18 inneholder bestemmelser om private pensjoner, livrenter, underholdsbidrag og sosiale trygdeytelser. I henhold til punkt 1 skal slike utbetalinger bare kunne skattlegges i den stat hvor mottageren er bosatt. Punkt 2 inneholder en definisjon av uttrykket «livrenter».

Det er et unntak fra punkt 1 i punkt 3. På grunn av forskjellige regler for beskatning av underholdsbidrag i de to land, er det i punkt 3 fastsatt at slike

bidrag likevel bare skal beskattes i utbetalingsstaten dersom bidraget ikke er fradragsberettiget på betalernes hånd. På denne måte unngås en økonomisk dobbeltbeskatning av disse ytelser. For tiden er det ikke full fradragsrett for slike utbetalinger i Storbritannia, slik tilfellet derimot er i Norge.

Artikkel 19 gjelder beskatning av offentlige lønns- og pensjonsutbetalinger. Bestemmelsen følger i store trekk OECD-mønsteret, med unntak av den subsidiære beskatningsretten for bopelsstaten når det gjelder pensjoner. Beskatningsretten er som hovedregel tillagt den stat som utreder slik godtgjørelse, jf. punkt 1 (a) og punkt 2 (a).

Etter norsk intern rett kan pensjonsytelser som utbetales til personer som er bosatt i utlandet som hovedregel ikke skattlegges her. For at resultatet ikke skal bli at utbetalingene unntas fra enhver beskatning, er det fastsatt i punkt 2 (a) at pensjonene i så tilfelle kan beskattes i bopelsstaten.

I punkt 3 er det videre fastsatt at bestemmelsene i denne artikkel om eksklusiv beskatningsrett for utbetalingsstaten ikke skal komme til anvendelse på lønns- og pensjonsutbetalinger som er ytet i anledning av offentlig forretningsvirksomhet.

Artikkel 20 fastsetter at studenter og forretningslæringer som er bosatt i en stat og som midlertidig oppholder seg i den annen stat ikke skal beskattes i oppholdsstaten av pengebeløp som de i anledning av sine studier mv. mottar fra kilder utenfor denne staten. Bestemmelsen tilsvarende OECDs mønsteravtale og den gjeldende overenskomsten.

Artikkel 21 gjelder annen inntekt, dvs. inntekt som ikke er omhandlet i overenskomstens øvrige bestemmelser. Bestemmelsen omfatter ikke bare inntekter av en annen art, men også inntekter fra kilder som ikke er nevnt i de øvrige bestemmelser i avtalen. Overensstemmende med OECD-mønsterets bestemmelser er det fastsatt at slike inntekter bare kan skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt.

Overenskomsten er forskjellig fra gjeldende overenskomst når det gjelder inntekter fra truster og dødsboer. I punkt 2 er det fastsatt at punkt 1 ikke får anvendelse på slike inntekter. Inntekter på trustens eller boets hånd som ville falt inn under andre artikler i overenskomsten hvis de hadde blitt utbetalt direkte til den begunstigede (the beneficiary), skal bli behandlet i overensstemmelse med disse artiklene. Skatt i anledning disse inntektene som er betalt av en forvalter (trustee) eller personlig representant, skal anses betalt av den begunstigede.

Unntak fra punkt 1 er videre gjort i punkt 3, der det foreskrives at inntekter som er knyttet til et fast driftssted eller et fast forretningssted for fritt yrke, skal beskattes etter artiklene 7 og 14.

Overenskomsten har etter britisk ønske med et nytt punkt 4. Dersom inntekten som omhandlet i punkt 1 er høyere som følge av et særlig forhold mellom personen nevnt der og en annen person, eller mellom begge og tredje mann, så skal artikkelens regler få anvendelse bare på et så høyt beløp som ville ha vært avtalt mellom dem hvis det særlige forholdet ikke hadde foreligget. Bestemmelsen har sin bakgrunn i det arbeid som pågår i OECD med hensyn til beskatning av finansielle instrumenter. I OECD-kommentarene til denne bestemmelse er det vist til at enkelte land har møtt vanskeligheter når det gjelder inntekt fra visse ikke-tradisjonelle finansielle instrumenter når de

involverte parter har et interessefelleskap. For å unngå disse problemene, har OECD i kommentarene til nevnte bestemmelse anbefalt å få inn denne bestemmelsen. Dette punktet begrenser anvendelsen av artikkel 21 på samme måte som punkt 4 i artikkel 11 begrenser anvendelsen av artikkel 11 når det gjelder beskatningen av renteinntekter.

Artikkel 21 har i likhet med artiklene 10, 11 og 12 fått tilføyet en antimisbruksregel i punkt 5.

Artikkel 22 gjelder formuesbeskatningen. Formue som består i fast eiendom, kan etter punkt 1 skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger. Formue som består i løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast forretningssted, kan etter punkt 2 skattlegges i den stat hvor driftsstedet eller forretningsstedet befinner seg.

Formue som består i skip og luftfartøyer, og løsøre knyttet til driften av disse, kan i henhold til punkt 3 bare skattlegges i den stat som etter artikkel 8 har rett til å skattlegge fortjenesten ved utøvelse av slik virksomhet. Bestemmelsen har fått tilføyet en særbestemmelse for SAS-samarbeidet i et nytt annet avsnitt.

Det er i punkt 4 fastsatt at formue som består av containere, inkludert tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere, brukt til transport av varer bare skal kunne skattlegges i den stat hvor eieren er bosatt. Dette gjelder likevel ikke hvor containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr blir benyttet til transport utelukkende mellom steder innen den annen stat.

Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en av statene, kan etter punkt 5 bare skattlegges i denne staten.

Storbritannia utskriver for tiden ingen formuesskatt.

Artikkel 23 inneholder forskjellige bestemmelser som får anvendelse på visse virksomheter utenfor kysten (kontinentalsokkelaktiviteter). Overenskomsten bygger på artikkel 23 i gjeldende overenskomst, men det er foretatt en god del endringer. Som tidligere slår punkt 1 fast at artikkelens bestemmelser skal ha gjennomslagskraft innenfor sitt avgrensede område uansett hva som måtte følge av overenskomsten for øvrig.

I punkt 2 er det gitt en definisjon av uttrykket «virksomhet utenfor kysten» som angir hvilke virksomheter og arbeider som er undergitt særregulering i artikkelen. Den virksomhet som det refereres til er «virksomhet som utøves utenfor kysten i en kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne stat».

Punkt 3 gir hovedregelen for beskatning av næringsinntekt og fastslår at aktiviteter på kontinentalsokkelen skal anses utøvet gjennom et fast driftssted i den stat hvor virksomheten foregår. Dette prinsippet gjelder i alle Norges nyere skatteavtaler som omfatter kontinentalsokkelen.

Punkt 4 erstatter gjeldende overenskomsts punkt 7, og gjelder selvstendig personlige tjenester (fritt yrke) som utøves som ledd i virksomhet utenfor kysten. Punktet tilsvarer hovedregelen for næringsvirksomhet i punkt 3 ved at slike tjenester skal anses utøvet gjennom et fast sted i kyststaten, jf. artikkel 14.

En har funnet det hensiktsmessig å fastsette en nedre terskel med hensyn til omfang i tid for anvendelse av reglene i punkt 3 og 4. Således er det i overenskomstens punkt 5 (a) bestemt at fast driftssted eller fast sted bare forelig-

ger dersom virksomheten varer sammenlagt mer enn 30 dager i løpet av en periode på 12 måneder. Derved vil beskatningsretten ved kortvarige og sporadiske oppdrag på kontinentalsokkelen kunne tilkomme vedkommende persons hjemstat, noe som både for skattemyndighetene og selskapene innebærer administrative fordeler. De nærmere vilkår som er fastsatt i punkt 5 (a) tar sikte på å hindre at 30-dagers fristen blir omgått ved at likeartede oppdrag blir utført av flere foretak med interessefelleskap.

I punkt 5 (b) gjøres det unntak fra hovedreglene i punkt 3 og 4 for produktivitet ved utnyttelse av midtlinjefelt som er undergitt særregulering i overenskomstens artikkel 24.

Punktene 5, 6 og 8 i gjeldende overenskomst er strøket som unødvendige.

Overenskomstens punkt 6 inneholder et viktig unntak fra hovedregelen om at all virksomhet kan skattlegges i sokkelstaten. I følge første punktum skal fortjeneste ved drift av skip eller luftfartøy som i sin eksisterende tilstand er konstruert hovedsakelig med henblikk på transport av forsyninger eller personell, eller for tauing eller ankerhåndtering, således bare være gjenstand for beskatning i den stat hvor den person som oppbærer fortjeneste ved driften av det er bosatt (hjemmehørende). At rekkevidden av unntaket er begrenset fremgår av annet punktum i punkt 6. Her presiseres det at fortjeneste som oppbæres i tidsrom hvor skipet eller luftfartøyet er avtalesluttet hovedsakelig for andre formål enn de som er nevnt i første punktum, skal beskattes i henhold til hovedregelen, det vil si at fortjenesten kan skattlegges i sokkelstaten. Bakgrunnen for bestemmelsen er at det ofte er vanskelig å trekke grensen mot skip som er bygget med henblikk på for eksempel transportvirksomhet, men som har spesialutrustning for andre formål så som brannslukking eller dykkeroperasjoner. Sistnevnte tjenester har ikke vært ment å skulle være omfattet av unntaksreglene.

Punkt 6 svarer til gjeldende overenskomsts punkt 9, med unntak av tilføyelsen som klargjør at også taubåter og ankerhåndteringsfartøyer brukt til andre formål enn tauing og ankerhåndtering skal følge hovedregelen. Denne tilføyelsen vil lette grensedragningen mellom de fartøy som omfattes av unntaksreglene og de som følger hovedregelen.

I overenskomstens punkt 7, som erstatter punkt 10 i gjeldende overenskomst, er det gitt bestemmelser om beskatning av lønnsinntekter i forbindelse med sokkelvirksomhet. Slik lønnsinntekt kan etter punkt 7 (a) skattlegges i sokkelstaten fra første dag. Reglene er endret i forhold til gjeldende overenskomst ved at også bostedsstaten har beskatningsrett. Punkt 7 (b) fastsetter imidlertid at lønnsinntekt for tjeneste ombord i skip eller luftfartøy som er omfattet av unntaksbestemmelsen i punkt 6, bare skal kunne skattlegges i den stat hvor den person som oppbærer fortjenesten ved driften av fartøyet er bosatt (hjemmehørende). Dette er i tråd med gjeldende overenskomst.

I punkt 8 er reglene i gjeldende overenskomst punkt 11 videreført. Bestemmelsen klargjør beskatningssituasjonen med hensyn til visse avhendelsesgevinster som har tilknytning til den stat hvor kontinentalsokkelaktivitetene foregår. Det gjelder gevinst ved overføring av rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster (herunder retten til, andeler i eller andre fordeler forbundet med de naturforekomster som er gjenstand for undersøkelsene eller utnyttelsen), eiendom som i sokkelstaten benyttes i for-

bindelse med virksomheten utenfor kysten, eller aksjer som henter sin verdi fra slike rettigheter eller slik eiendom.

Artikkel 24 inneholder særbestemmelser om beskatning ved utnyttelse av olje- og gassfelt som krysser delelinjen (midtlinjen) mellom de to stater. Artikkelen har bare betydning for midtlinjefelt som i henhold til særskilt overenskomst mellom de to staters regjeringer undergis felles utnyttelse. Artikkelen får dessuten bare anvendelse dersom det i overenskomsten vedrørende utnyttelsen av feltet uttrykkelig er fastsatt at dens bestemmelser skal gjelde. Bestemmelsen har hittil bare vært aktuelle for Statfjord- og Murchison-feltet. Etter overenskomsten skal den også få virkning for Frigg-feltet, fra den tid som følger av den nye artikkel 27 i overenskomsten.

Artikkel 25 gjelder Statfjord-reservoarene. Bestemmelsen er lik gjeldende overenskomst artikkel 25, med unntak av at virkningsbestemmelsene i gjeldende overenskomst er slettet fordi de ikke lenger er nødvendige i en ny overenskomst. Selv om den nye bestemmelsen ikke lenger uttrykkelig viser til artikkel 24, er det klart at artikkel 24 om midtlinjefelt skal få anvendelse når det gjelder utnyttelsen av Statfjord-feltet. Artikkel 25 inneholder også bestemmelser om transport med skip av olje fra Statfjord-feltet. Fortjeneste ved slik transport skattlegges i den stat hvor den person som oppebærer fortjenesten er bosatt (hjemmehørende). Det samme gjelder for beskatning av eventuell formuesgevinst og formue. Dersom transportvirksomheten utøves av en sammenslutning bestående av deltakere bosatt i hver av de to stater, har hver stat beskatningsretten for deltakerne bosatt i vedkommende stat.

Artikkel 26 inneholder bestemmelser vedrørende Murchison-reservoaret. Bestemmelsen er lik gjeldende overenskomst artikkel 26, med unntak av at virkningsbestemmelsene i gjeldende overenskomst er slettet fordi de ikke lenger er nødvendige i en ny overenskomst. Artikkel 24 om midtlinjefelt skal få anvendelse når det gjelder Murchison-feltet. Det er også fastsatt særregler for beskatning av transport gjennom rørledning av petroleum fra feltet. Disse bestemmelser omfatter både fortjeneste oppebåret ved slik transportvirksomhet, gevinst ved anvendelse av driftsmidler eller rettigheter i slike, samt formue. Bestemmelsene bygger på det prinsipp at hver av statene har eneretten til å skattlegge sine rettighetshavere.

Artikkel 27 inneholder bestemmelser vedrørende Frigg-feltet. Overenskomstens bestemmelser om midtlinjefelt, jf. artikkel 24, skal gjelde for Frigg-feltet. Bestemmelsen om Frigg-feltet er ny, men viderefører reglene som til nå har stått i den særskilte Frigg-overenskomsten av 10. mai 1976 som er inngått mellom Norge og Storbritannia. Disse reglene er tatt ut av den reviderte Frigg-overenskomsten av 25. august 1998. Det har derfor vært nødvendig å fastsette et særskilt virkningstidspunkt for anvendelsen av artikkel 24. Dette er gjort i artikkel 27 punkt 4.

Artikkel 28 omhandler fremgangsmåten ved unngåelse av dobbeltbeskatning.

Både Norge og Storbritannia anvender det såkalte godskrivelsessystemet (kredit-systemet), jfr. henholdsvis punkt 2 (a) og punkt 1 (a). Dobbeltbeskatning unngås etter dette systemet ved at bostedsstaten innrømmer som fradrag i den skatt som beregnes, et beløp som svarer til den skatt som vedkommende person har betalt i den annen stat av samme inntekt eller formuesgevinst. Fra-

draget er imidlertid begrenset til den del av skatten i bostedsstaten som svarer til den inntekt eller formuesgevinst som kan skattlegges i kildestaten.

For å hindre kjedebeskatning i Storbritannia er det i tillegg fastsatt at ved utdeling av dividender fra et selskap hjemmehørende i Norge til et selskap hjemmehørende i Storbritannia der det britiske selskapet kontrollerer - direkte eller indirekte - minst 10 pst. av stemmetallet i det norske selskapet, så skal det britiske selskapet få et skattefradrag ikke bare for den kildeskatt som er betalt i Norge, men også for selve den skatt det norske selskap har betalt av det overskudd hvorav dividendene utdeles (underliggende selskapsskatt). Tilsvarende bestemmelse er ikke tatt inn fra norsk side. Det følger likevel av skatteloven § 16-30 flg. at også norske selskaper som mottar utbytte fra Storbritannia kan få fradrag for underliggende selskapsskatt betalt i Storbritannia dersom vilkårene for øvrig er til stede.

Artiklene 29-33 inneholder enkelte særlige bestemmelser om ikke-diskriminering (art. 29), fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige overenskomster (art. 30), utveksling av opplysninger (art. 31), og medlemmer av diplomatiske eller faste delegasjoner og konsulære stasjoner (art. 32) og begrensnings av skattefritak (art. 33). Sistnevnte bestemmelse tar sikte på å hindre ikke-beskatning av visse inntekter som er fritatt for beskatning i Storbritannia. Bestemmelsen har nå fått et nytt punkt 2 som klargjør at bestemmelsen også gjelder for avhendelsesgevinster.

Artiklene 34 og 35 inneholder sluttbestemmelsene. Etter artikkel 34 skal de to stater gjøre kjent for hverandre når de konstitusjonelle skritt som er nødvendige for at overenskomsten skal tre i kraft er gjennomført. Overenskomsten trer i kraft på datoen for den siste av disse bekjentgjørelser. Overenskomsten får i Storbritannia virkning med hensyn til inntektsskatt og formuesgevinstskatt for ethvert ligningsår som begynner på eller etter 6. april i det kalenderåret som følger etter det år da denne overenskomst trer i kraft. For selskapsskatt er det tilsvarende tidspunkt ethvert finansår som begynner på eller etter 1. april i det kalenderåret som følger etter det år da denne overenskomst trer i kraft. Med hensyn til petroleumsinntektsskatt får overenskomsten virkning for enhver inntektsperiode som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderåret som følger etter det år da denne overenskomst trer i kraft.

Overenskomsten får i Norge virkning med hensyn til skatter av inntekt og formue som vedkommer ethvert kalenderår begynner på eller etter 1. januar i det kalenderåret som følger etter det år da denne overenskomst trer i kraft.

Den gjeldende overenskomst av 3. oktober 1985 opphører samtidig med at nåværende overenskomst tar til å gjelde.

Artikkel 35 omhandler oppsigelse og opphør av overenskomsten. I henhold til denne bestemmelsen kan overenskomsten tidligst sies opp om fem år. Videre er det fastsatt at uavhengig av denne overenskomstens opphør, skal overenskomsten fortsette å ha virkning for den felles utnyttelse av felt som omhandlet i artikkel 24 i utkastet (Olje- og gassfelt som krysser midtlinjen).

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Storbritannia, undertegnet i London den 12. oktober 2000.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Storbritannia, undertegnet i London den 12. oktober 2000, i samsvar med et vedlagt forslag.

**Forslag til vedtak om samtykke til å
sette i kraft en skatteavtale mellom
Norge og Storbritannia, undertegnet i
London den 12. oktober 2000**

I.

Stortinget samtykker i at Norge setter i kraft en skatteavtale mellom Norge og Storbritannia, undertegnet i London den 12. oktober 2000.

Vedlegg 1

Convention between The Government of the Kingdom of Norway and The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and Capital

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland;

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital;

Have agreed as follows:

Article 1

Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:
 - a) in the United Kingdom:
 - i. the income tax;
 - ii. the corporation tax;
 - iii. the capital gains tax; and
 - iv. the petroleum revenue tax;
 - v. (hereinafter referred to as «United Kingdom tax»);
 - b) in Norway:
 - i. the national tax on income (inntektsskatt til staten);
 - ii. the county municipal tax on income (inntektsskatt til fylkeskommunen);
 - iii. the municipal tax on income (inntektsskatt til kommunen);
 - iv. the national tax on capital (formuesskatt til staten);
 - v. the municipal tax on capital (formuesskatt til kommunen);

- vi. the national tax relating to income and capital from the exploration for and the exploitation of submarine petroleum resources and activities and work relating thereto, including pipeline transport of petroleum produced (skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum);
- vii. the national tax on remuneration to non-resident artistes etc. (skatt til staten på honorarer til utenlandske artister mv.);

(hereinafter referred to as «Norwegian tax»).

1. This Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term «United Kingdom» means Great Britain and Northern Ireland, including any area outside the territorial sea of the United Kingdom which in accordance with international law has been or may hereafter be designated, under the laws of the United Kingdom concerning the Continental Shelf, as an area within which the rights of the United Kingdom with respect to the seabed and subsoil and their natural resources may be exercised;
 - b) the term «Norway» means the Kingdom of Norway, including any area outside the territorial waters of the Kingdom of Norway where the Kingdom of Norway, according to Norwegian legislation and in accordance with international law, may exercise her right with respect to the seabed and subsoil and their natural resources; the term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies (biland).
 - c) the term «national» means:
 - i. in relation to the United Kingdom, any British citizen or any British subject not possessing the citizenship of any other Commonwealth country or territory, provided he has the right of abode in the United Kingdom; and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the law in force in the United Kingdom;
 - ii. in relation to Norway all individuals possessing Norwegian nationality and all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the law in force in Norway;
 - d) the term «tax» means United Kingdom tax or Norwegian tax, as the context requires;
 - e) the terms «a Contracting State» and «the other Contracting State»

- mean the United Kingdom or Norway, as the context requires;
- f) the term «person» comprises an individual, a company and any other body of persons, but does not include a partnership;
 - g) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - h) the terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - i) the term «international traffic» means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - j) the term «competent authority» means in the case of the United Kingdom the Commissioners of Inland Revenue or their authorised representative, and in the case of Norway the Minister of Finance or his authorised representative.
2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State for the purpose of the taxes to which this Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Residence

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term «permanent establishment» includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop; and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. The term «permanent establishment» also includes a building site or construction or installation or assembly project, or supervisory or consultancy services connected therewith, but only if such site, construction, installation or project lasts, or such services continue, for more than twelve months in the aggregate in any twenty-four month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e) of this paragraph provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article, where a person, other than an agent of an independent status to whom paragraph (6) of this Article applies, is acting on behalf of an enterprise

and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph (4) of this Article which, if exercised through a fixed place of business, would not make that fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs (1) and (3) of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise

- may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph (3) of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
 3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including a reasonable allocation of executive and general administrative expenses incurred for the purposes of the enterprise as a whole, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
 4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
 5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
 6. Where profits include items of income or capital gains which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that Contracting State, except insofar as those containers or trailers and related equipment are used for transport solely between places within the other Contracting State.
3. The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency, but only to so much of the profits so derived as is attributable to the participant in proportion to its share in the joint operation.
4. With respect to profits derived by the Danish, Norwegian and Swedish air transport consortium, known as the Scandinavian Airlines System (SAS), the provisions of paragraphs (1), (2) and (3) of this Article shall apply only to such proportion of the profits as corresponds to the participation in that consortium by SAS Norge ASA, the Norwegian partner of the Scandinavian Airlines System (SAS).

Article 9

Associated enterprises

1. Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then the competent authorities of the Contracting States may consult together with a view to reaching an agreement on the adjustment of profits in both Contracting States.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which controls, directly or indirectly, at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends;
 - b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.
3. The term «dividends» as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident and also includes any other item which, under the laws of the State of which the company paying the dividend is a resident, is treated as a dividend or distribution of the company.

4. The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that other State.
6. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 11

Interest

1. Interest derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.
2. The term «interest» for United Kingdom tax purposes includes any item which under the law of the United Kingdom is treated as interest and for Norwegian tax purposes includes any item which under the law of Norway is treated as interest, but shall not include any item which is treated as a dividend under the provisions of Article 10 of this Convention.
3. The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

5. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12

Royalties

1. Royalties derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.
2. The term «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.
3. The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
5. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:
 - a) shares, other than shares in which there is substantial and regular trading on a Stock Exchange, deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State, or
 - b) an interest in a partnership or trust the assets of which consist princi-

pally of immovable property situated in the other Contracting State, or of shares referred to in sub-paragraph (a) above, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft used for transport, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State. This paragraph shall not apply where those ships or aircraft are used for transport solely between places within the other Contracting State. With respect to gains derived by the Danish, Norwegian and Swedish air transport consortium known as the Scandinavian Airlines System (SAS), the provisions of this paragraph shall apply only to such proportion of the gains as corresponds to the participation in that consortium by SAS Norge ASA, the Norwegian partner of the Scandinavian Airlines System (SAS).
5. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that Contracting State except insofar as those containers or trailers and related equipment are used for transport solely between places within the other Contracting State.
6. Gains derived by an individual who is a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other rights in a company which is a resident of the other Contracting State, as well as gains from the alienation of options or other financial instruments related to such shares or rights, may be taxed in that other State, but only if the alienator has been a resident of that other State at any time during the six years immediately preceding the alienation of the shares, rights, options or financial instruments.
7. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent personal services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State if:
 - a) the individual is present in the other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; or

- b) the individual has a fixed base regularly available in that other State for the purpose of performing the activities.
If he has such a fixed base or is so present in that other State, the income may be taxed in that other State, but only so much of it as is attributable to that fixed base or, as the case may be, to services performed in that other State during that twelve month period.
- 2. The term «professional services» includes, especially, independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article and subject to paragraph (3) of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is a resident of the State of which the recipient is a resident; and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Paragraph (2) of this Article shall not apply to remuneration derived by a resident of a Contracting State, in this paragraph called «the employee», and paid by or on behalf of an employer who is a resident of that State in respect of an employment exercised in the other Contracting State where:
 - a) the employee renders services in the course of that employment to a person other than the employer who, directly or indirectly, supervises, directs or controls the manner in which those services are performed; and
 - b) the employer is not responsible for carrying out the purposes for which the services are performed.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State of which the enterprise operating the ship or aircraft is a resident. Where a resident of Norway derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the Scandinavian Airlines System (SAS) consortium, such remuneration shall be

taxable only in Norway.

Article 16

Directors' fees

Directors» fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in the capacity of a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs (1) and (2) shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by artistes or sportsmen if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions or local authorities thereof. In such a case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 18

Pensions, annuities, alimony and social security payments

1. Subject to paragraph (2) of Article 19 of this Convention, pensions, annuities, alimony and other maintenance payments, as well as payments under the social security legislation of either Contracting State, paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.
2. The term «annuity» means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during his life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, any alimony or other maintenance payment paid by a resident of one of the Contracting States to a resident of the other Contracting State, shall, if the payer is not allowed to deduct it in computing his income for tax purposes in the Contracting State of which he is a resident, be taxable only in that

State.

Article 19

Government service

(1)	(a)	Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
	(b)	Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
	(i)	is a national of that State; or
	(ii)	did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
(2)	(a)	Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political sub-division or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or sub-division or authority shall be taxable only in that State. Where such pension is not subject to tax in that State, the pension may be taxed in the other Contracting State.
	(b)	Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident and a national of that State.
(3)		The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 of this Convention shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political sub-division or a local authority thereof.

Article 20

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply to income paid out of trusts or the estates of deceased persons in the course of administration. Where such income is paid to a beneficiary who is a resident of

Norway by trustees or personal representatives who are residents of the United Kingdom out of income received by those trustees or personal representatives which would, if those trustees or personal representatives had been residents of Norway, have fallen within other Articles of this Convention, the beneficiary shall be treated as having received an amount of the income received by the trustees or personal representatives corresponding to the income received by him and any tax paid by the trustees or personal representatives on that amount shall be treated as having been paid by the beneficiary.

3. The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph (2) of Article 6 of this Convention, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the person referred to in paragraph (1) of this Article and some other person, or between both of them and some third person, the amount of the income referred to in that paragraph exceeds the amount (if any) which would have been agreed upon between them in the absence of such a relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the income shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other applicable provisions of this Convention.
5. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the income is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 of this Convention, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital of a resident of a Contracting State represented by ships or aircraft used for transport, and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State. This paragraph shall not apply where those ships or aircraft are used for transport solely between places within the other Contracting State.

The provisions of this paragraph shall apply to capital owned by the joint Danish, Norwegian and Swedish air transport consortium, known as Scandinavian Airlines System (SAS), but only to such part of the capital as corresponds to the participation in that consortium by SAS Norge ASA, the Norwegian partner of the Scandinavian Airlines System (SAS).

4. Capital of a resident of a Contracting State represented by containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that Contracting State except insofar as those containers or trailers and related equipment are used for transport solely between places within the other Contracting State.
5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23

Miscellaneous rules applicable to certain offshore activities

(1)	The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.	
(2)	In this Article the term «offshore activities» means activities which are carried on offshore in a Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in that State.	
(3)	An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraphs (5) and (6) of this Article, be deemed to be carrying on business in that other State through a permanent establishment situated therein.	
(4)	Subject to the provisions of paragraph (5) of this Article, a resident of a Contracting State who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consist of professional services or other activities of an independent character shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in that other State.	
(5)	The provisions of paragraphs (3) and (4) of this Article shall not apply:	
	(a)	where the offshore activities are carried on in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve month period. For the purposes of this sub-paragraph:
		(i) where an enterprise of a Contracting State carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise carrying on substantially similar offshore activities there, the former enterprise shall be deemed to be carrying on all such activities of the latter enterprise, with the exception of activities which are carried on at the same time as its own activities;
		(ii) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one participates directly or indirectly in the management, control or capital of the other or if the same person or persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of both enterprises;
	(b)	to production activities to which the provisions of Article 24 of this Convention apply.

(6)	Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation, in connection with offshore activities, of ships or aircraft which are in their existing state designed primarily for the purpose of transporting supplies or personnel, or for towing or anchor handling, shall be taxable only in that State. However, the provisions of this paragraph shall not apply to profits derived during any period in which such a ship or aircraft is contracted to be used mainly for purposes other than to transport supplies or personnel to or between places where offshore activities are being carried on, or for purposes other than towing or anchor handling, as the case may be.	
(7)	(a)	Subject to sub-paragraph (b) of this paragraph, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State.
	(b)	Where paragraph (6) of this Article applies to the profits from the operation of a ship or aircraft, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard that ship or aircraft shall be taxable only in the Contracting State of which the person deriving those profits is a resident.
(8)	Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:	
	(a)	exploration or exploitation rights; or
	(b)	property situated in the other Contracting State and used in connection with offshore activities, as defined in paragraph (2) of this Article, carried on in that other State; or
	(c)	shares deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together;
	may be taxed in that other State. In this paragraph «exploration or exploitation rights» means rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources in the other Contracting State, including rights to interests in or to the benefit of such assets.	

Article 24

Transmedian line oil and gas fields

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention where the Governments of the two Contracting States have entered into an Agreement relating to the joint exploitation of a field which extends across the dividing line and that Agreement expressly provides for the application of these provisions.
2. Irrespective of where the production installations for a field are located, a Contracting State may, subject to paragraph (3) of this Article, tax, in accordance with the laws of that State, profits from the exploitation of the field which arise to a licensee of that State and shall not tax any such profits which arise to a licensee of the other Contracting State.
3. For the purposes of the application of the laws of a Contracting State relating to the taxation of profits arising from the exploitation of the field, a licensee shall be treated as having lifted over the production life of the field so much of the total production of that field as is attributed to that licensee under the final apportionment of the field made in accordance with an Agreement as mentioned in paragraph (1) of this Article. However, in any accounting period or chargeable period a licensee may be charged to tax only on the profits from the oil (including gas and other hydrocarbons) lifted in that or earlier periods by the licensee and on any compensation receivable by the licensee for underliftings in that or earlier periods.

4. A Contracting State may tax gains realised on the disposal of and charge capital taxes in respect of, installations and equipment used for the joint exploitation of the field which are owned, wholly or partly, by a licensee of that State, regardless of the side of the dividing line between the two States on which the installations and equipment are situated. Where such assets are owned partly by a licensee of that State and partly by a licensee of the other Contracting State each State may tax its own licensees in respect of such part only of the gains, or charge capital taxes on such part only of the cost or value of the assets, as is proportionate to the interest of its licensees in those assets. However, a Contracting State shall not tax gains realised on the disposal of, or charge capital taxes in respect of, such assets as are wholly owned by a licensee of the other Contracting State.
5. Any profits or gains derived, or any capital owned, by a person in his capacity as the Unit Operator for the field shall be taxable only in the Contracting State of which that Unit Operator is a licensee.
6. In this Article:
 - a) the term «licensee» means, in the case of the United Kingdom, any person who is a licensee as defined in section 12 (1) of the Oil Taxation Act 1975, or is a party to an agreement or arrangement referred to in paragraph 5(1) of Schedule 3 to the Oil Taxation Act 1975, and in the case of Norway, any person who holds a production licence granted by the Government of Norway for the field in question, or such other person who has with the approval of the Government of Norway all or any of the licensee's rights, interests and obligations in connection with that field;
 - b) the term «field» means any petroleum reservoir or reservoirs;
 - c) the term «dividing line» means the dividing line established by the Agreement between the Governments of the two Contracting States relating to the Delimitation of the Continental Shelf between the two Countries signed at London on 10th March 1965 and the Protocol thereto signed at Oslo on 22nd December 1978 and any further Protocol thereto.

Article 25

Statfjord Field Reservoirs

1. The provisions of this Article shall apply to the Statfjord Field Reservoirs as defined in Article 23 of the Agreement between the Governments of the two Contracting States relating to the exploitation of the Statfjord Field Reservoirs and the offtake of petroleum therefrom signed at Oslo on 16th October 1979.
2. Where vessels are operated to transport oil (including gas and other hydrocarbons) from installations used for the joint exploitation of the Statfjord Field Reservoirs by a partnership which includes one or more partners resident in a Contracting State and one or more partners resident in the other Contracting State any profits or gains derived or any capital owned shall be taxable, in proportion to the share of the said partners, only in the State of which each such partner is a resident.

Article 26

Murchison Field Reservoir

1. The provisions of this Article shall apply to the Murchison Field Reservoir as defined in Article 23 of the Agreement between the Governments of the two Contracting States relating to the exploitation of the Murchison Field Reservoir and the offtake of petroleum therefrom signed at Oslo on 16th October 1979.
2. Notwithstanding any other provision of this Convention the taxation of profits from the transportation, up to and through the terminal but not from the terminal, of oil (including gas and other hydrocarbons) from the Murchison Field Reservoir, and of gains realised on the disposal of, and the charging of capital taxes in respect of, installations used for such transportation shall be governed by the principles set out in paragraphs (2) and (4) as appropriate of Article 24 of this Convention.

Article 27

Frigg Field

1. The provisions of this Article shall apply to profits, gains and capital in respect of:
 - a) the Frigg Field Reservoir;
 - b) fixed installations and equipment used for the exploitation of the Frigg Field Reservoir; and
 - c) the disposal of such fixed installations and equipment.
2. Profits from the use for other purposes of fixed installations and equipment referred to in paragraph (1)(b) of this Article, excluding the Norwegian Pipeline, shall be governed by the principles set out in paragraph (2) of Article 24 of this Convention.
3. In this Convention:
 - a) the term «Frigg Field Reservoir» means the gas reservoir as defined in the schedule to the Agreement between the Governments of the two Contracting States relating to the amendment of the Agreement of 10 th May 1976 relating to the Exploitation of the Frigg Field Reservoir and the Transmission of Gas therefrom to the United Kingdom signed at Stavanger on 25 th August 1998, or any Agreement replacing that Agreement, as may be signed in the future (hereinafter referred to as the «Frigg Agreement»);
 - b) the term «Norwegian Pipeline» means the pipeline as defined in the Frigg Agreement and owned by residents of Norway in accordance with that Agreement.
4. The provisions of Article 24 of this Convention shall have effect for the purposes of paragraphs (1) and (2) above:
 - a) in the United Kingdom, for any year of assessment, financial year or chargeable period beginning on or after 1 April 1998;
 - b) in Norway, for any year of assessment beginning on or after 1 January 1998.

Article 28

Elimination of double taxation

1. Subject to the provisions of the law of the United Kingdom regarding the allowance as a credit against United Kingdom tax of tax payable in a territory outside the United Kingdom (which shall not affect the general principle hereof):
 - a) Norwegian tax payable under the laws of Norway and in accordance with the provisions of this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable gains from sources within Norway (excluding in the case of a dividend, tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any United Kingdom tax computed by reference to the same profits, income or chargeable gains by reference to which the Norwegian tax is computed;
 - b) in the case of a dividend paid by a company which is a resident of Norway to a company which is a resident of the United Kingdom and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividend credit shall take into account (in addition to any Norwegian tax for which credit may be allowed under the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph) the Norwegian tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid.
2. Subject to the provisions of the laws of Norway regarding the allowance as a credit against Norwegian tax of tax payable in a territory outside Norway (which shall not affect the general principle hereof) -
 - a) Where a resident of Norway derives income or owns elements of capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the United Kingdom, Norway shall allow:
 - i. as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the United Kingdom tax paid on that income;
 - ii. as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the United Kingdom tax paid on elements of capital;

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the Norwegian tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the same elements of capital which may be taxed in the United Kingdom.
 - b) Where in accordance with any provision of this Convention income derived or capital owned by a resident of Norway is exempt from tax in Norway, Norway may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.
3. For the purposes of paragraph (1) of this Article income, profits and capital gains owned by a resident of the United Kingdom which may be taxed in Norway in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in Norway.

Article 29

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Except where the provisions of paragraph (1) of Article 9, paragraph (4) or (5) of Article 11, paragraph (4) or (5) of Article 12, or paragraph (4) or (5) of Article 21 of this Convention apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
4. Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to individuals so resident.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

Article 30

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph (1) of Article 29, to that of the Contracting State of which he is a national.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the

other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together to consider measures to counteract improper use of the provisions of this Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 31

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention, in particular, to prevent fraud and to facilitate the administration of statutory provisions against legal avoidance. The exchange of information is not restricted by Article 1 of this Convention. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
2. In no case shall the provisions of paragraph (1) of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 32

Members of diplomatic or permanent missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic or permanent missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 33

Limitation of relief

1. Where under any provision of this Convention income is relieved from Norwegian tax and, under the law in force in the United Kingdom, an individual, in respect of the said income is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in the United Kingdom and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Convention in Norway shall apply only to so much of the income as is taxed in the United Kingdom.
2. Where under Article 13 of this Convention gains are relieved from tax in Norway and, under the law in force in the United Kingdom, an individual is subject to tax in respect of those gains by reference to the amount thereof which is remitted to or received in the United Kingdom and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Convention in Norway shall apply only to so much of the gains as are taxed in the United Kingdom.

Article 34

Entry into force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other, through diplomatic channels, the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect:
 - a) in the United Kingdom:
 - i. in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6th April in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
 - ii. in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1st April in the calendar year next following that in which this Convention enters into force; and
 - iii. in respect of petroleum revenue tax, for any chargeable period beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
 - b) in Norway:

in respect of taxes on income or capital relating to any calendar year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force (including accounting periods beginning in any such year).
2. The Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Norway for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and Capital signed at Oslo on 3rd October 1985 shall terminate and cease to be effective from the date upon which this Convention has effect in respect of the taxes to which this Convention applies in accordance with the provisions of paragraph (1) of this

Article.

Article 35

Termination

1. This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate this Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiry of five years from the date of entry into force of this Convention. In such event, this Convention shall cease to have effect:
 - a) in the United Kingdom:
 - i. in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6th April in the calendar year next following that in which the notice is given;
 - ii. in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1st April in the calendar year next following that in which the notice is given;
 - iii. in respect of petroleum revenue tax, for any chargeable period beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;
 - b) in Norway:
in respect of taxes for any year of assessment chargeable on capital or income of the calendar year (including accounting periods beginning in any such year) next following that in which the notice of termination is given, and subsequent years.
2. Notwithstanding the termination of this Convention in accordance with paragraph (1) of this Article this Convention shall in any event continue to apply to:
 - a) the joint exploitation of a field referred to in Article 24 of this Convention; and
 - b) the profits of a person who is a resident of Norway from the transmission of Norwegian petroleum through the Norwegian Pipeline.
3. For the purposes of paragraph (2) of this Article the term «Norwegian petroleum» means any petroleum:
 - a) extracted from fields wholly within Norway, as defined in paragraph (1)(b) of Article 3 of this Convention; or
 - b) extracted from fields extending across the dividing line, as defined in paragraph (6)(c) of Article 24 of this Convention, which is attributable to licensees of the Kingdom of Norway in accordance with any agreement relating to the joint exploitation of the field.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Done in duplicate at London this 12th day of October, in the Norwegian and English languages, both texts being equally authoritative.

For the Government of the Kingdom of Norway:	For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:
Tarald O. Brautaset	Stephen Timms

Exchange of notes

Excellency

I have the honour to refer to the Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Norway for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and Capital which has been signed today and to make on behalf of the Government of the United Kingdom the following proposal:

Where, under the terms of paragraph (6) of Article 10, paragraph (5) of Article 11, paragraph (5) of Article 12 or paragraph (5) of Article 21 of this Convention, the provisions of the Article in question do not apply to an item of income, then that income may be taxed in both Contracting States in accordance with the domestic law of each State.

If the foregoing proposal is acceptable to the Government of the Kingdom of Norway, I have the honour to suggest that the present Note and Your Excellency's reply to that effect should be regarded as constituting an agreement between the two Governments in this matter, which shall enter into force at the same time as the entry into force of the Convention.

I avail myself of this opportunity to extend to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

Excellency

I have the honour to acknowledge receipt of Your Excellency's Note of today which reads as follows:

«I have the honour to refer to the Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Norway for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and Capital which has been signed today and to make on behalf of the Government of the United Kingdom the following proposal:

Where, under the terms of paragraph (6) of Article 10, paragraph (5) of Article 11, paragraph (5) of Article 12 or paragraph (5) of Article 21 of this Convention, the provisions of the Article in question do not apply to an item of income, then that income may be taxed in both Contracting States in accordance with the domestic law of each State.

If the foregoing proposal is acceptable to the Government of the Kingdom of Norway, I have the honour to suggest that the present Note and Your Excellency's reply to that effect should be regarded as constituting an agreement between the two Governments in this matter, which shall enter into force at the same time as the entry into force of the Convention.»

The foregoing proposals being acceptable to the Government of the Kingdom of Norway, I have the honour to confirm that Your Excellency's Note and this reply shall be regarded as constituting an agreement between the two Governments in this matter which shall enter into force at the same time as the entry into force of the Convention.

I take this opportunity to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

Overenskomst mellom Kongeriket Norges Regjering og Regjeringen i det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue

Kongeriket Norges Regjering og Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland

som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Personer som omfattes av overenskomsten

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.
2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av et foretak, så vel som skatter av verdistigning.
3. De gjeldende skatter som denne overenskomst får anvendelse på er:
 - a) i Det Forente Kongerike:
 - i. inntektsskatten (the income tax);
 - ii. selskapsskatten (the corporation tax);
 - iii. formuesgevinstskatten (the capital gains tax); og
 - iv. petroleumsinntektsskatten (the petroleum revenue tax);
(i det følgende kalt «britisk skatt»);
 - b) i Norge:

- i. inntektsskatt til staten;
 - ii. inntektsskatt til fylkeskommunen;
 - iii. inntektsskatt til kommunen;
 - iv. formuesskatt til staten;
 - v. formuesskatt til kommunen;
 - vi. skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum;
 - vii. skatt til staten på honorarer til utenlandske artister mv.;
(i det følgende kalt «norsk skatt»).
4. Denne overenskomst skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter blir utskrevet av en av de kontraherende stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om enhver vesentlig endring som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
 - a) «Det Forente Kongerike» betyr Storbritannia og Nord-Irland, herunder ethvert område utenfor Det Forente Kongerikes sjøterritorium som overensstemmende med folkeretten er eller senere kan bli betegnet i Det Forente Kongerikes lovgivning om kontinentsokkelen som et område hvor Det Forente Kongerikes rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster, kan utøves;
 - b) «Norge» betyr Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Norges sjøterritorium, hvor Norge overensstemmende med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
 - c) «statsborger» betyr:
 - i. i relasjon til Det Forente Kongerike, enhver britisk statsborger og enhver britisk undersått som ikke er statsborger av et annet land eller territorium innen Samveldet, forutsatt at han har rett til å oppholde seg i Det Forente Kongerike; og enhver juridisk person, interessentskap (partnership), sammenslutning eller annen enhet som erverver sin status som sådan fra gjeldende lov i Det Forente Kongerike;
 - ii. i relasjon til Norge alle fysiske personer med norsk statsborgerskap og alle juridiske personer, interessentskaper og sammenslutninger som erverver sin status som sådanne fra gjeldende lov i Norge.
 - d) «skatt» betyr norsk skatt eller britisk skatt, slik det fremgår av sammenhengen;

- e) «en kontraherende stat», og «den annen kontraherende stat» betyr Norge eller Det Forente Kongerike, slik det fremgår av sammenhengen;
 - f) «person», omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning, men omfatter ikke interessentskaper (partnership);
 - g) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig sammenheng behandles som en juridisk person;
 - h) «foretak i en kontraherende stat» og «foretak i den annen kontraherende stat» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
 - i) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet av et foretak i en kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat;
 - j) «kompetent myndighet» betyr for så vidt angår Det Forente Kongerike, the Commissioners of Inland Revenue eller den som har fullmakt fra dem, og for så vidt angår Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra ham.
2. Ved en kontraherende stats anvendelse av denne overenskomst på et hvilket som helst tidspunkt skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som på dette tidspunkt følger av lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på, og den betydning som følger av skattelovgivningen i denne stat gjelder fremfor den betydning som følger av annen lovgivning i denne stat.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt (hjemmehørende) i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre, det sted hvor selskapet er stiftet, eller ethvert annet lignende kriterium og omfatter også denne stat og enhver av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Uttrykket omfatter imidlertid ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat eller formue som befinner seg der.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt (1) i denne artikkel er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
 - a) han skal anses for bosatt bare i den stat hvor han disponerer fast bolig; hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av statene, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har vanlig opphold;

- c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvorav han er statsborger;
 - d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt (l) i denne artikkel er bosatt (hjemmehørende) i begge kontraherende stater, skal den anses for bosatt (hjemmehørende) bare i den stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
 - a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted, og
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.
3. Uttrykket «fast driftssted» omfatter også stedet for et bygningsarbeid eller et anleggs-, installasjons- eller monteringsprosjekt, eller kontroll- eller rådgivningsvirksomhet tilknyttet slike, men bare hvis stedet opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer til sammen mer enn tolv måneder i løpet av en tjuefiremåneders periode.
4. Uansett de foregående bestemmelser i denne artikkel skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:
 - a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretaket;
 - b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
 - c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
 - d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
 - e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive annen virksomhet for foretaket som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
 - f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av slike aktiviteter som nevnt i underpunktene (a)-(e) i dette punkt, forutsatt at det faste forretningsstedets samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av hjelpevirksomhet.
5. Når en person, med unntagelse av en uavhengig mellommann som omhandlet i punkt (6) i denne artikkel, opptrer på vegne av et foretak og

har og vanligvis utøver i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, anses foretaket uansett bestemmelsene i punktene (1) og (2) i denne artikkel for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt (4) i denne artikkel, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

6. Et foretak skal ikke anses for å ha fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper skal anses å utgjøre et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøyer anses ikke som fast eiendom.
3. Bestemmelsen i punkt (1) i denne artikkel får anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene (1) og (3) i denne artikkel får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives

- det faste driftssted.
2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsen i punkt (3) i denne artikkel, i hver av de kontraherende stater tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.
 3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fra- drag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, her- under en rimelig andel av direksjons- og alminnelige administrasjonsutgif- ter påløpt foretaket som en helhet, uansett om de er påløpt i den kontrahe- rende stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
 4. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anled- ning av dettes innkjøp av varer for foretaket.
 5. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som til- skrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.
 6. Hvor fortjenesten omfatter inntekter eller formuesgevinst som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved bruk, ved- likehold eller utleie av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat med mindre slike contai- nere eller tilhengere og tilknyttet utstyr er benyttet til transport bare mel- lom steder i den annen kontraherende stat.
3. Bestemmelsene i punktene (1) og (2) i denne artikkel får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsfo- retak eller i et internasjonalt driftskontor, men bare for så mye av den sam- lede fortjeneste som kan tilskrives deltakeren i samvar med dennes andel i den felles virksomhet.
4. Med hensyn til fortjeneste oppebåret av det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmel- sene i punktene (1), (2) og (3) i denne artikkel bare få anvendelse på den del av fortjenesten som svarer til deltakelsen i konsortiet av SAS Norge ASA, den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikkel 9

Foretagender med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor
 - a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
 - b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat, skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretakene blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan all fortjeneste som uten disse vilkår ville ha blitt tilskrevet et av de to foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har blitt tilskrevet dette, medregnes i dette foretakets fortjeneste og skattlegges i samsvar med det.

1. I tilfelle hvor en kontraherende stat medregner i fortjenesten til et foretak som er hjemmehørende i denne stat - og skattlegger i samsvar med dette - fortjeneste som et foretak i den annen kontraherende stat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og den fortjeneste som er medregnet omfatter fortjeneste som ville ha blitt tilskrevet foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært de vilkår som ville blitt avtalt mellom uavhengige foretak, da kan de kompetente myndigheter i de kontraherende stater rådføre seg med hverandre med sikte på å oppnå enighet om justeringer i fortjeneste i begge de kontraherende stater.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utbetales av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i den annen kontraherende stat skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - a) 5 pst av dividendenes bruttobeløp, hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap som direkte eller indirekte kontrollerer minst 10 pst. av de stemmeberettigede aksjer i det selskap som utdeler dividendene,
 - b) i alle andre tilfelle, 15 pst av dividendenes bruttobeløp.
3. Uttrykket «dividender» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer, og omfatter også enhver annen inntekt som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, blir behandlet som dividender eller utdelinger fra selskapet.
4. Bestemmelsene i punktene (1) og (2) i denne artikkel får ikke anvendelse

når den virkelige rettighetshaver til dividendene, er bosatt i en kontraherende stat og driver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende gjennom et fast driftssted der, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de rettigheter hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som drives gjennom dette faste driftssted eller faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i denne overenskomst anvendelse.

5. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.
6. Bestemmelsene i denne artikkel får ikke anvendelse dersom hovedformålet eller et at hovedformålene for en person knyttet til utstedelsen eller avhendelsen av aksjene eller andre rettigheter hvorav dividendene utdeles var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne utstedelsen eller avhendelsen.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som utbetales til en person bosatt i en kontraherende stat, skal, dersom denne person er den virkelige rettighetshaver til rentene, bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Uttrykket «renter» skal for skatteformål i Det Forente Kongerike omfatte enhver inntekt som behandles som renter etter lovgivningen i Det Forente Kongerike og for skatteformål i Norge omfatte enhver inntekt som behandles som renter etter lovgivningen i Norge, men skal ikke omfatte noen inntekt som behandles som dividende etter bestemmelsene i artikkel 10 i denne overenskomst.
3. Bestemmelsene i punkt (1) i denne artikkel får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i denne overenskomst anvendelse.
4. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, uansett av hvilken grunn overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom skyldneren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sist nevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater

- under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.
- Bestemmelsene i denne artikkel får ikke anvendelse dersom hovedformålet eller et at hovedformålene for en person knyttet til stiftelsen eller avhendelsen av gjeldsfordringen som foranlediget renteutbetalingen var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller avhendelsen.

Artikkel 12

Royalty

- Royalty som utbetales til en person bosatt i en kontraherende stat skal, dersom denne person er den virkelige rettighetshaver til royaltyen, bare kunne skattlegges i denne stat.
- Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som motas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, (herunder kinematografiske filmer, filmer eller bånd for radio- eller fjernsynsutsendelse), alle slags patenter, varemerker, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for opplysninger (know-how) om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.
- Bestemmelsene i punkt (1) i denne artikkel får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royalty reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i denne overenskomst anvendelse.
- Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, uansett av hvilken grunn overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og rettighetshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.
- Bestemmelsene i denne artikkel får ikke anvendelse dersom hovedformålet eller et at hovedformålene for en person knyttet til stiftelsen eller avhendelsen av rettighetene som foranlediget royaltyutbetalingen var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller avhendelsen.

Artikkel 13

Formuesgevinst

- Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 i denne overenskomst, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor slik eiendom ligger.
- Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av:
 - aksjer, bortsett fra aksjer som er gjenstand for vesentlig og regelmes-

- sig omsetning på en verdipapirbørs, hvis verdi eller vesentlige verdi kommer direkte eller indirekte fra fast eiendom som ligger i den annen kontraherende stat, eller
- b) en interesse i et interessentskap (partnership) eller en stiftelse (trust) hvis aktiva består hovedsakelig av fast eiendom som ligger i den annen kontraherende stat, eller av aksjer som nevnt i underpunkt(a) ovenfor, kan skattlegges i denne annen stat.
3. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.
4. Gevinst som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat ved avhendelse av skip eller luftfartøyer benyttet til transport, eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat. Bestemmelsen i dette punkt skal ikke gjelde når disse skip eller luftfartøyer blir benyttet til transport utelukkende mellom steder innen den annen kontraherende stat.
Med hensyn til gevinster oppbåret av det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelsene i dette punkt bare få anvendelse på den del av gevinstene som svarer til deltakelsen i konsortiet av SAS Norge ASA, den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS).
5. Gevinst som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat ved avhendelse av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat, unntatt i den utstrekning disse containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr blir benyttet til transport utelukkende mellom steder innen den annen kontraherende stat.
6. Gevinst som oppbæres av en fysisk person bosatt i en kontraherende stat ved avhendelse av aksjer eller andre selskapsrettigheter i et selskap hjemmehørende i den annen kontraherende stat, og gevinster ved avhendelsen av opsjoner eller andre finansielle instrumenter knyttet til slike aksjer eller rettigheter, kan skattlegges i denne annen stat, men bare hvis avhenderen har vært bosatt i denne annen stat på noe tidspunkt i løpet av de siste seks årene umiddelbart forut for avhendelsen av aksjene, rettighetene, opsjonene eller finansielle instrumentene.
7. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn omhandlet i de foranstående punkter i denne artikkel skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter

ter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Slik inntekt kan imidlertid også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom:

- a) den fysiske personen oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver 12 måneders periode som begynner eller slutter i det aktuelle inntektsår, eller
- b) den fysiske personen har et fast sted som regelmessig står til rådighet i den annen kontraherende stat for utøvelse av virksomheten.

Hvis han har slikt fast sted eller er tilstede i den annen stat, kan inntekten beskattes i denne stat, men bare så mye derav som kan tilskrives dette faste stedet, eller som kan tilskrives tjenester som er utført i denne annen stat, i løpet av denne 12 måneders perioden.

1. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester (lønnsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18, 19 og 20 i denne overenskomst skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt (1) i denne artikkel, og med forbehold av punkt (3) i denne artikkel, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
 - a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver 12 måneders periode som begynner eller slutter i det aktuelle inntektsår, og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i den stat der mottakeren er bosatt, og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.
3. Punkt (2) i denne artikkel får ikke anvendelse på godtgjørelse mottatt av en person bosatt i en kontraherende stat, i dette punkt kalt «arbeidstakeren», og betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i denne stat med hensyn til arbeid utført i den annen kontraherende stat når:
 - a) arbeidstakeren i forbindelse med dette arbeidet utfører tjenester for en annen person enn arbeidsgiveren som direkte eller indirekte har tilsyn med, leder eller kontrollerer den måte tjenestene blir utført på, og
 - b) arbeidsgiveren ikke er ansvarlig for å oppfylle de formål som tjenestene er ytet i anledning av.
4. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjo-

nal fart skattlegges i den kontraherende stat hvor foretaket som opererer skipet eller luftfartøyet er hjemmehørende. Hvor en person bosatt i Norge mottar godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Air lines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i Norge.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller annet lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15 i denne overenskomst, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved personlig virksomhet i den annen kontraherende stat som artist, såsom skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist, musiker eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av artist eller idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15 i denne overenskomst, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene (1) og (2) får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet artister eller idrettsutøvere utøver i en kontraherende stat, hvis besøket i denne staten helt eller hovedsakelig er understøttet av offentlige midler fra den ene eller begge de kontraherende stater eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten skattlegges bare i den kontraherende stat der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18

Pensjoner, livrenter, underholdsbidrag og sosiale trygdeytelser

1. Med forbehold av bestemmelsene i punkt (2) i artikkel 19 i denne overenskomst, skal pensjoner, underholdsbidrag og livrenter, så vel som utbetalinger etter sosial- og trygdelovgivning i en av de kontraherende stater, som utbetales til en person bosatt i en kontraherende stat, bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Uttrykket «livrente» betyr et fastsatt beløp som skal betales til en fysisk person periodevis til fastsatte tider på livstid, eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom i henhold til en forpliktelse til å erlegge betaling som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse i penger eller pengers

verdi.

3. Uansett bestemmelsen i punkt (1) i denne artikkel, skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i en av de kontraherende stater til en person bosatt i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat dersom betaleren ikke har fradragsrett for beløpet ved fastsettelsen av hans inntekt i den stat hvor han er bosatt.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

(1)	(a)	Lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat eller av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person, i anledning av tjenester som er ytet denne stat eller en av de nevnte forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
	(b)	Uansett bestemmelsene i underpunkt (a) i dette punkt skal slik lønn og annen lignende godtgjørelse kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottageren er bosatt i denne annen stat og:
	(i)	er statsborger av denne stat, eller
	(ii)	ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre de nevnte tjenester.
(2)	(a)	Enhver pensjon som utredes av, eller belastes fond opprettet av, en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person, i anledning av tjenester som er ytet denne stat eller en av de nevnte forvaltningsmyndigheter skal bare kunne skattlegges i denne stat. I den utstrekning slik pensjon ikke blir skattlagt i denne stat, kan pensjonen skattlegges i den annen kontraherende stat.
	(b)	Uansett bestemmelsene i underpunkt 2 (a) i dette punkt skal slik pensjon kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis mottageren er bosatt i og er statsborger av denne stat.
(3)		Bestemmelsene i artiklene 15, 16, 17 og 18 i denne overenskomst skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse og pensjoner i anledning av tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Studenter

En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte kontraherende stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for pengebeløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse betalinger skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21

Annen inntekt

1. Inntekter som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelse i punkt (1) i denne artikkel får ikke anvendelse på inntekt fra truster eller dødsboer som er under skiftebehandling. Hvor slik inntekt er betalt til en begunstiget som er bosatt i Norge, av en forvalter (trustee) eller personlig representant som er bosatt i Storbritannia, og slik inntekt omfatter inntekt som ville falt inn under andre artikler i denne overenskomst dersom de ble utdelt til den begunstigede direkte, og ikke gjennom forvaltere (trustees) eller personlige representanter, skal slik inntekt behandles i overenstemmelse med disse artiklene. I den utstrekning skatt på slik inntekt er betalt av en forvalter (trustee) eller personlig representant, skal slik skatt anses betalt av den begunstigede.
3. Bestemmelsene i punkt (1) i denne artikkel får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt (2) i denne overenskomst, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller formuesgjensstand som inntekten skriver seg fra, reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i denne overenskomst anvendelse.
4. Når inntekten som omhandlet i punkt (1) i denne artikkel, på grunn av et særlig forhold mellom personen nevnt der og en annen person, eller mellom begge og tredjemann, overstiger det beløp (hvis noe) som ville ha vært avtalt mellom dem hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sist nevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av inntekten kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.
5. Bestemmelsene i denne artikkel får ikke anvendelse dersom hovedformålet eller et at hovedformålene for en person knyttet til stiftelsen eller avhendelsen av rettigheten som foranlediget inntekten renteutbetalingen var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller avhendelsen.

Artikkel 22

Formue

1. Formue som består av fast eiendom som omhandlet i Artikkel 6 i denne overenskomst, tilhørende en person bosatt i en kontraherende stat, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har til rådighet i den annen kontraherende stat for å kunne yte selvstendige personlige tjenester, kan skattlegges i denne annen stat.
3. Formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat og som består av skip og luftfartøyer benyttet til transport, og løsøre knyttet til

driften av slike skip og luftfartøyer, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Denne bestemmelsen skal ikke gjelde når disse skip eller luftfartøyer blir benyttet til transport utelukkende mellom steder innen den annen kontraherende stat. Bestemmelsene i dette punkt får anvendelse på formue tilhørende det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare på den del av formuen som svarer til deltakelsen i konsortiet av SAS Norge ASA, den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS).

4. Formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat og som består av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat unntatt i den utstrekning disse containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr blir benyttet til transport utelukkende mellom steder innen den annen kontraherende stat.
5. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 23

Forskjellige bestemmelser som får anvendelse på visse virksomheter utenfor kysten

(1)	Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.	
(2)	I denne artikkel betyr uttrykket «virksomhet utenfor kysten» virksomhet som utøves utenfor kysten i en kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne stat.	
(3)	Et foretak i en kontraherende stat som utøver virksomhet utenfor kysten i den annen kontraherende stat skal, med forbehold av punktene (5) og (6) i denne artikkel, anses for å utøve virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted der.	
(4)	Med forbehold av bestemmelsene i punkt (5) i denne artikkel skal en person bosatt i en kontraherende stat som utøver virksomhet utenfor kysten i den annen kontraherende stat som består i utøvelsen av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, anses for å utøve denne virksomhet fra et fast sted i denne annen stat.	
(5)	Bestemmelsene i punkt (3) og (4) i denne artikkel får ikke anvendelse:	
	(a)	hvor virksomheten utenfor kysten utøves i den annen kontraherende stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver 12 måneders periode. Ved anvendelsen av dette underpunkt skal følgende gjelde:
	(i)	hvor et foretak i en kontraherende stat som utøver virksomhet utenfor kysten i den annen kontraherende stat, er tilknyttet et annet foretak som utøver vesentlig lignende virksomhet utenfor kysten der, skal det førstnevnte foretak anses for å utøve all slik virksomhet som er utøvet av det annet foretak, med unntak av virksomhet som er utøvet samtidig som foretakets egen virksomhet;
	(ii)	et foretak skal anses å være tilknyttet et annet foretak hvis det ene deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i det annet, eller hvis samme person eller personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i begge foretak;
	(b)	på produksjonsvirksomhet som er omfattet av bestemmelsene i artikkel 24 i denne overenskomst.

(6)	Fortjeneste oppebåret av en person bosatt i en kontraherende stat fra drift i forbindelse med virksomhet utenfor kysten, av skip eller luftfartøyer som i sin eksisterende tilstand hovedsaklig er konstruert med henblikk på transport av forsyninger eller personell, eller for tauing eller ankerhåndtering, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Bestemmelsene i dette punkt skal imidlertid ikke få anvendelse på fortjeneste oppebåret i noe tidsrom hvor et slikt skip eller luftfartøy er kontrahert til bruk hovedsaklig for andre formål enn transport av forsyninger eller personell til eller mellom steder hvor det utøves virksomhet utenfor kysten, eller for andre formål enn tauing eller ankerhåndtering.	
(7)	(a)	Med forbehold av underpunkt (b) i dette punkt, kan lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid knyttet til virksomhet utenfor kysten i den annen kontraherende stat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten i denne annen stat.
	(b)	Når punkt (6) i denne artikkel får anvendelse på fortjeneste av driften fra skip eller luftfartøy, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført om bord i skipet eller luftfartøyet bare kunne skattlegges i den stat hvor den person som oppebærer fortjenesten ved driften av skipet eller luftfartøyet er bosatt.
(8)	Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av :	
	(a)	rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse, eller
	(b)	eiendom som befinner seg i den annen kontraherende stat og som benyttes i forbindelse med virksomhet utenfor kysten, som definert i punkt (2) i denne artikkel, i denne annen stat, eller
	(c)	aksjer hvis verdi helt eller for den vesentligste del direkte eller indirekte skrives seg fra slike rettigheter eller slik eiendom, eller fra slike rettigheter og slik eiendom sett under ett,
	kan skattlegges i denne annen stat. I dette punkt betyr uttrykket «rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse» rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, herunder rettigheter til andeler i eller fordeler av slike aktiva.	

Artikkel 24

Olje- og gassfelt som krysser midtlinjen

- Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst, i tilfelle hvor Regjeringene i de to kontraherende stater har inngått en overenskomst vedrørende felles utnyttelse av et felt som krysser delelinjen (grenselinjen), og sistnevnte overenskomst klart gir uttrykk for at disse bestemmelser gjelder.
- Uavhengig av hvor installasjonene for produksjon av feltet er plassert, kan en kontraherende stat, med forbehold av punkt (3) i denne artikkel, i samsvar med lovgivningen i denne stat beskatte den fortjeneste fra utnyttelsen av feltet som en rettighetshaver i denne stat oppnår, og skal ikke beskatte den fortjeneste som oppnås av en rettighetshaver i den annen kontraherende stat.
- Ved anvendelsen av lovgivningen i en kontraherende stat med hensyn til beskatning av fortjeneste fra utnyttelsen av feltet skal en rettighetshaver anses å ha tatt ut den del av totalproduksjonen fra feltet over feltets produksjonstid som tilfaller vedkommende rettighetshaver ved den endelige fordeling av feltet i henhold til slik overenskomst som nevnt i punkt (1) i denne artikkel. Imidlertid kan en rettighetshaver i en regnskapsperiode eller annen skattepliktig periode bare bli beskattet av fortjenesten fra den

oljen (inkludert gass og andre hydrokarboner) som blir tatt ut i denne perioden eller tidligere perioder av rettighetshaveren og av eventuelle kompensasjoner som rettighetshaveren mottar på grunn av for lite uttak i denne perioden eller tidligere perioder.

4. En kontraherende stat kan beskatte gevinst ved avhendelse av, og ilegge formuesskatt på installasjoner og utstyr som eies, helt eller delvis, av en rettighetshaver i vedkommende stat, og som blir benyttet ved den felles utnyttelse av feltet, uten hensyn til på hvilken side av delelinjen (grenselinjen) mellom de to stater installasjonene og utstyret er plassert. Hvor slike aktiva eies delvis av en rettighetshaver i vedkommende stat og delvis av en rettighetshaver i den annen kontraherende stats kan hver stat bare beskatte sine egne rettighetshavere i henhold til den del av gevinsten, eller ilegge formuesskatt på den del av kostnaden eller verdien av aktiva som svarer til vedkommende stats rettighetshaveres andel i disse aktiva. En kontraherende stat skal imidlertid ikke beskatte gevinst oppstått ved avhendelsen av, eller ilegge formuesskatt på slike aktiva som eies helt av rettighetshavere i den annen kontraherende stat.
5. Enhver fortjeneste eller gevinst som oppbæres eller enhver formue som eies av en person i dennes egenskap av felles operatør for feltet skal skattlegges bare i den kontraherende stat hvor den felles operatør er rettighetshaver.
6. I denne artikkel,
 - a) betyr begrepet «rettighetshaver», når det gjelder Det Forente Kongerike, enhver person som er en rettighetshaver som definert i paragraf 12 underpunkt (1) i oljeskatteloven av 1975, eller er en deltager i en avtale eller ordning som nevnt i punkt 5 (1) i bilag 3 i oljeskatteloven av 1975, og når det gjelder Norge, enhver person som er innehaver av en utvinningstillatelse som er tildelt av Regjeringen i Norge for vedkommende felt, eller enhver annen person som med godkjennelse av Regjeringen i Norge, har alle eller noen av en rettighetshavers rettigheter, eierinteresser eller forpliktelser i forbindelse med det feltet;
 - b) betyr begrepet «felt» ethvert petroleumsreservoar eller reservoarer;
 - c) betyr begrepet «delelinje (grenselinje)» den delelinje som er fastsatt i overenskomsten mellom Regjeringene i de to kontraherende stater om avgrensningen av kontinentalsokkelen mellom de to land, undertegnet i London den 10. mars 1965, og den tilhørende protokoll undertegnet i Oslo den 22. desember 1978, samt enhver ytterligere tilhørende protokoll.

Artikkel 25

Statfjord-reservoarene

1. Bestemmelsene i denne artikkel skal gjelde for Statfjord-reservoarene som definert i artikkel 23 i overenskomst mellom Regjeringene i de to kontraherende stater om utnyttelse av Statfjord-reservoarene og transport av petroleum fra disse, undertegnet i Oslo den 16. oktober 1979.
2. Dersom fartøyer som benyttes til transport av olje (inkludert gass og andre hydrokarboner) fra installasjoner som brukes ved den felles utnyttelse av Statfjord-reservoarene, blir drevet av et interessentskap som omfatter en eller flere deltakere bosatt i en kontraherende stat og en eller

flere deltakere bosatt i den annen kontraherende stat, skal enhver fortjeneste eller gevinst som oppbæres eller formue som eies bare kunne skattlegges i den stat hvor hver slik deltaker er bosatt, i forhold til vedkommende deltakers andeler.

Artikkel 26

Murchison-reservoaret

1. Bestemmelsene i denne artikkel skal gjelde for Murchison-reservoaret som definert i artikkel 23 i overenskomst mellom Regjeringene i de to kontraherende stater om utnyttelse av Murchison-reservoaret og transport av petroleum fra dette, undertegnet i Oslo den 16. oktober 1979.
2. Uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst skal beskatningen av fortjeneste ved transport fram til og gjennom terminalen, men ikke fra terminalen, av olje (inkludert gass og andre hydrokarboner) fra Murchison-reservoaret og av gevinst ved avhendelse av, og ileggelse av formuesskatt på, installasjoner anvendt ved slik transport, bli regulert så langt det passer av de prinsipper som er fastsatt i punkt (2) og (4) i artikkel 24 i denne overenskomst.

Artikkel 27

Frigg-feltet

1. Bestemmelsene i denne artikkel skal gjelde for fortjeneste, gevinster og formue med hensyn til:
 - a) Frigg-reservoaret;
 - b) faste installasjoner og utstyr som brukes for utnyttelsen av Frigg-reservoaret;
 - c) avhendelsen av slike faste installasjoner og utstyr.
2. Fortjeneste fra bruk for andre formål av faste installasjoner og utstyr som omhandlet i punkt (1) (b) ovenfor, unntatt den norske rørledningen, skal følge prinsippene nedlagt i punkt (2) i artikkel 24 i denne overenskomst.
3. I denne overenskomst:
 - a) betyr begrepet «Frigg-reservoaret» det gassreservoaret som er definert i vedlegget til overenskomsten mellom Regjeringene i de to kontraherende stater og som knytter seg til tillegget til overenskomsten av 10. mai 1976 om utnyttelse av Frigg-reservoaret og overføringen av gassen derfra til Det forente Kongerike, undertegnet i Stavanger 25. august 1998 eller enhver overenskomst som erstatter denne overenskomsten og som kan bli undertegnet i fremtiden (i det følgende kalt «Friggavtalen»).
 - b) betyr begrepet «den norske rørledningen» den rørledningen som er definert i Friggavtalen og eiet av personer bosatt i Norge i henhold til den avtalen.
4. Bestemmelsene i artikkel 24 i denne overenskomst skal ha virkning når det gjelder punktene (1) og (2) ovenfor:
 - a) i Det Forente Kongerike, for ethvert ligningsår (year of assessment),

- finansår eller skattepliktig periode som begynner på eller etter 1. april 1998,
- b) i Norge, for ethvert ligningsår som begynner på eller etter 1. januar 1998.

Artikkel 28

Unngåelse av dobbeltbeskatning

1. Med forbehold om bestemmelsene i Det Forente Kongerikes lov om godskrivning mot britisk skatt av skatt som skal betales i et område utenfor Det Forente Kongerike (dog uten å påvirke bestemmelsene i dette punkts alminnelige retningslinjer), skal følgende gjelde:
 - a) Norsk skatt som skal betales i henhold til Norges lover og overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, enten direkte eller gjennom avkorting, av fortjeneste, inntekt eller skattbar gevinst fra kilder i Norge (unntatt når det gjelder dividender, skatt som skal betales av det overskudd hvorav dividenden utdeles), skal godskrives mot enhver britisk skatt beregnet av den samme fortjeneste, inntekt eller skattbare gevinst som er grunnlaget for beregningen av den norske skatt.
 - b) Når det gjelder en dividende som utdeles av et selskap hjemmehørende i Norge til et selskap hjemmehørende i Det Forente Kongerike og dette kontrollerer direkte eller indirekte minst 10 pst. av de stemmeberettigede aksjer i det selskap som utdeler dividenden, skal det ved godskrivningen tas i betraktning (i tillegg til enhver norsk skatt som det kan tillates godskrivelse for etter bestemmelsene i underpunkt (a) i dette punkt) den norske skatt som skal betales av selskapet av det overskudd hvorav dividenden utdeles.
2. Med forbehold av bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning mot norsk skatt av skatt som skal betales i et område utenfor Norge (dog uten å påvirke bestemmelsene i dette punkts alminnelige retningslinjer), skal følgende gjelde:
 - a) Når en person bosatt i Norge oppbærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Det Forente Kongerike, skal Norge innrømme:
 - i. som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarer den skatt som er betalt til Det Forente Kongerike på denne inntekten,
 - ii. som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons formue et beløp som tilsvarer den skatt som er betalt til Det Forente Kongerike på disse deler av formuen.

Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres henholdsvis til den inntekt eller de samme deler av formuen som kan skattlegges i Det Forente Kongerike.

- a) Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppbæres eller formue som eies av en person bosatt i Norge er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel ved beregningen av skatten på denne persons gjenværende inntekt og formue ta i betrakt-

ning den unntatte inntekt eller formue.

3. Ved anvendelse av punkt (1) denne artikkel skal inntekt, fortjeneste og formuesgevinst som tilkommer en person bosatt i Det Forente Kongerike og som kan skattlegges i Norge overensstemmende med denne overenskomst, anses for å skrive seg fra kilder i Norge.

Artikkel 29

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser, spesielt med hensyn til bosettelse, som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under samme forhold.
2. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet.
3. Med mindre bestemmelsene i punkt (1) i artikkel 9, punkt (4) eller (5) i artikkel 11, punkt (4) eller (5) i artikkel 12, eller punkt (4) eller (5) i artikkel 21 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger til personer bosatt i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretak i en kontraherende stat har til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige formue på de samme vilkår som gjeld til en person bosatt i den førstnevnte stat.
4. Intet i denne artikkel skal tolkes slik at det forplikter en kontraherende stat til å innrømme fysiske personer som ikke er bosatt i denne stat, slike personlige fradrag, fritak og nedsettelser ved beskatningen som innrømmes fysiske personer som er bosatt der.
5. Foretak i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte, av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og de forpliktelser i sammenheng hermed som lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

Artikkel 30

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overens-

- komst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 29 punkt (1), for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst.
 3. De kompetente myndigheter i de to kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre om tiltak med sikte på å motvirke en utilbørlig anvendelse av bestemmelsene i denne overenskomst.
 4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

Artikkel 31

Utvexling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst eller de interne lovbestemmelser i de kontraherende stater som angår skatter som kommer inn under denne overenskomst, spesielt med sikte på å forhindre svik og lette håndhevingen av lovbestemmelser rettet mot skatteunngåelse. Utvekslingen skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives ikke er i strid med overenskomsten. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artikkel 1 i denne overenskomst. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve de skatter som kommer inn under overenskomsten, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølgning eller avgjøre klager vedrørende disse skatter. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judicielle avgjørelser.
2. Bestemmelsene i punkt (1) skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:
 - a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
 - b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
 - c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 32

Medlemmer av diplomatiske eller faste delegasjoner og konsulærestasjoner

Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske eller faste delegasjoner eller konsulære stasjoner i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 33

Begrensning av skattefritak

1. Når inntekt ifølge noen bestemmelse i denne overenskomst er fritatt for norsk beskatning og en fysisk person etter den gjeldende lovgivning i Det Forente Kongerike er skattepliktig av den nevnte inntekt for det beløp derav som overføres til eller mottas i Det Forente Kongerike og ikke for det hele inntektsbeløp, skal skattefritaket i Norge i henhold til denne overenskomst bare gjelde så meget av inntekten som er beskattet i Det Forente Kongerike.
2. Når gevinst ifølge artikkel 13 i denne overenskomst er fritatt for beskatning i Norge og en fysisk person etter den gjeldende lovgivning i Det Forente Kongerike er skattepliktig av slike gevinster for det beløp derav som overføres til eller mottas i Det Forente Kongerike og ikke for den totale gevinst, skal skattefritaket i Norge i henhold til denne overenskomst bare gjelde så meget av gevinsten som er beskattet i Det Forente Kongerike.

Artikkel 34

Ikrafttredelse

1. Hver av de kontraherende stater skal gjøre kjent for den annen stat gjennom diplomatiske kanaler når de krav som stilles etter dens lovgivning for å sette denne overenskomst i kraft, er gjennomført. Denne overenskomsten trer i kraft på datoen for den siste av disse bekjentgjørelser og skal deretter ha virkning:
 - a) i Det Forente Kongerike:
 - i. med hensyn til inntektsskatt og formuesgevinstskatt, for ethvert ligningsår (year of assessment) som begynner på eller etter 6. april i det kalenderåret som følger etter det år da denne overenskomst trer i kraft;
 - ii. med hensyn til selskapsskatt, for ethvert finansår (financial year) som begynner på eller etter 1. april i det kalenderåret som følger etter det år da denne overenskomst trer i kraft; og
 - iii. med hensyn til petroleumsinntektsskatt, for enhver inntektsperiode (chargeable period) som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderåret som følger etter det år da denne overenskomst trer i kraft;
 - b) i Norge:

med hensyn til skatter av inntekt eller formue som vedkommer

ethvert kalenderår som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderåret som følger etter det år da denne overenskomst trer i kraft (herunder regnskapsperioder som begynner i et slikt år).

2. Overenskomsten mellom Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland og Kongeriket Norges Regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Oslo den 3. oktober 1985 skal opphøre, og den skal opphøre å ha virkning fra den datoen da denne overenskomst får virkning med hensyn til skatter som denne overenskomst får anvendelse på, overensstemmende med bestemmelsene i punkt (1) i denne artikkel.

Artikkel 35

Opphør

1. Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsagt av en av de kontraherende stater. Hver av de kontraherende stater kan si opp overenskomsten, gjennom diplomatiske kanaler, ved å gi varsel om opphør minst seks måneder før utløpet av ethvert kalenderår som begynner etter utløpet av et tidsrom på fem år fra ikrafttredelsesdatoen for denne overenskomsten. I slikt tilfelle skal overenskomsten opphøre å ha virkning:
 - a) i Det Forente Kongerike:
 - i. med hensyn til inntektsskatt og formuesgevinstskatt, for ethvert ligningsår (year of assessment) som begynner på eller etter 6. april i det kalenderåret som følger etter det år varselet om opphør blir gitt;
 - ii. med hensyn til selskapsskatt, for ethvert finansår (financial year) som begynner på eller etter 1. april i det kalenderåret som følger etter det år varselet om opphør blir gitt; og
 - iii. med hensyn til petroleumsinntektsskatt, for enhver inntektsperiode (chargeable period) som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderåret som følger etter det år varselet om opphør blir gitt;
 - b) i Norge:

med hensyn til skatter som i ethvert ligningsår pålegges formue og inntekt vedrørende det kalenderår (herunder regnskapsperioder som begynner i ethvert slikt år) som følger nærmest etter det år varselet om opphør blir gitt, og etterfølgende år.
2. Uavhengig av denne overenskomsts opphør i henhold til punkt (1) i denne artikkel, skal denne overenskomst under enhver omstendighet fortsette å ha virkning for:
 - a) den felles utnyttelse av et felt som omhandlet i artikkel 24 i denne overenskomst, og
 - b) fortjenesten som oppebæres av en person bosatt i Norge fra overføringen av norsk petroleum gjennom den norske rørledningen.
3. Ved anvendelsen av punkt (2) i denne artikkel betyr begrepet «norsk petroleum» petroleum som er:
 - a) utvunnet fra reservoarer som i sin helhet befinner seg i Norge, som

- definert i artikkel 3 punkt (1) (b) i denne overenskomst; eller
- b) utvunnet fra reservoarer som krysser midtlinjen som definert i artikkel 24 punkt (6) (c) i denne overenskomst, som kan tilskrives rettighetshavere i Kongeriket Norge i henhold til enhver overenskomst vedrørende felles utnyttelse av feltet.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til dette av sine respektive Regjeringer, undertegnet denne overenskomst

Utferdiget i to eksemplarer, i London den 12. oktober 2000, på det norske og engelske språk, slik at begge tekster har lik gyldighet.

For Kongeriket Norges Regjering:	For Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbri- tannia og Nord-Irland:
Tarald O. Brautaset	Stephen Timms

Utvexling av noter

Deres Eksellense

Jeg har den ære å henvise til Overenskomsten mellom Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland og Kongeriket Norges Regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, som ble undertegnet i dag, og på vegne av Det Forente Kongerike å foreslå følgende:

Dersom bestemmelsene i artikkel 10 punkt (6), artikkel 11 punkt (5), artikkel 12 punkt (5) eller artikkel 21 punkt (5) i denne overenskomst ikke får anvendelse på en inntekt, kan slik inntekt beskattes i begge kontraherende stater i samsvar med lovgivningen i hver stat.

Hvis det foranstående forslaget er akseptabelt for Kongeriket Norges Regjering, har jeg den ære å foreslå at nærværende note og Deres Eksellenses positive svar anses å utgjøre en avtale mellom de to regjeringer, som skal tre i kraft på samme tid som overenskomsten trer i kraft.

Jeg benytter anledningen til å fornye overfor Deres Eksellense forsikringen om min høyeste aktelse.

Deres Eksellense

Jeg har den ære å erkjenne mottakelsen av Deres Eksellenses note av i dag med følgende innhold.

«Jeg har den ære å henvise til Overenskomsten mellom Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland og Kongeriket Norges Regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, som ble undertegnet i dag, og på vegne av Det Forente Kongerike å foreslå følgende:

Dersom bestemmelsene i artikkel 10 punkt (6), artikkel 11 punkt (5), artikkel 12 punkt (5) eller artikkel 21 punkt (5) i denne overenskomst ikke får anvendelse på en inntekt, kan slik inntekt beskattes i begge kontraherende stater i samsvar med lovgivningen i hver stat.

Hvis det foranstående forslaget er akseptabelt for Kongeriket Norges Regjering, har jeg den ære å foreslå at nærværende note og Deres Eksellenses positive svar anses å utgjøre en avtale mellom de to regjeringer, som skal tre i kraft på samme tid som overenskomsten trer i kraft.»

Det foranstående forslaget er akseptabelt for Kongeriket Norges Regjering, og jeg har den ære å bekrefte at Deres Eksellenses note og nærværende svar skal anses å utgjøre en avtale mellom de to regjeringer, som skal tre i kraft på samme tid som overenskomsten trer i kraft.

Jeg benytter anledningen til å fornye overfor Deres Eksellense forsikringen om min høyeste aktelse.
